

B932

**Apostolisen sukseesion
merkitys** s.7

**Arkkipiispa Müller:
Todistus armon
voimasta** s.8

**Jumala kanssamme
– Nuorten retretti** s.14

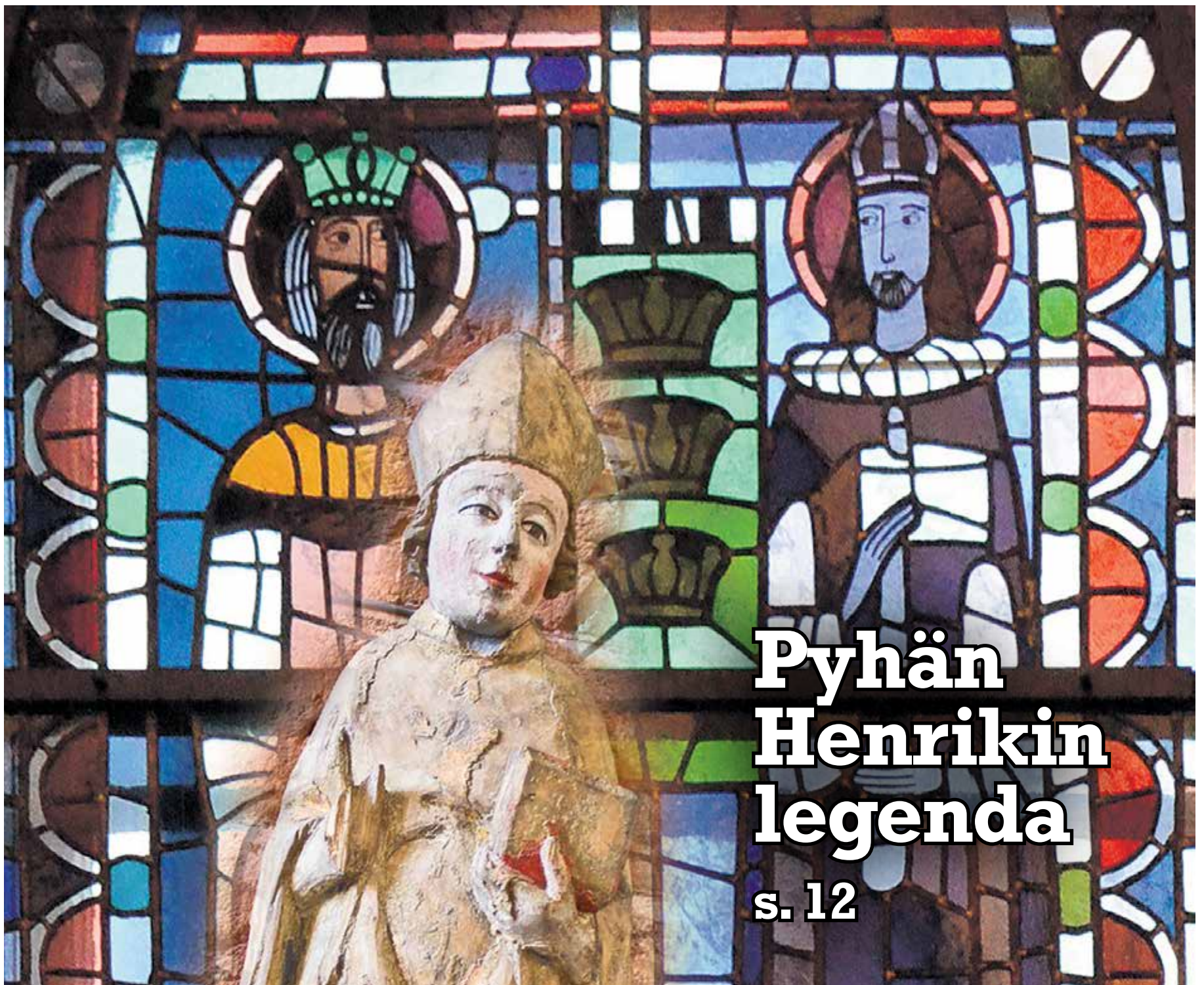

**Paavi Franciscuksen
saarna jouluyön
messussa** s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 1 • 10.1.2014

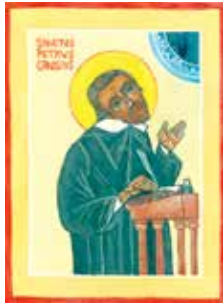

**Pyhän
Henrikin
legenda**
s. 12

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

Pääkirjoitus

Suuntaviivoja Roomasta

Perinteisesti juuri ennen joulua paavit ovat tavanneet ja tervehtineet Rooman kuurian virkamiehiä ja työntekijöitä. Näin toimi myös paavi Franciscus joulukuun 21. päivänä.

Puheessaan paavi nosti esiin kolme ohjetta, joiden omaksomiseen ja vahvistamiseen hän myös oman kuuriansa väkeä haluaa kannustaa: ammattimaisuuden, palvelun ja elämän pyhyyden.

Ammattimaisuudella pyhä isä tarkoittaa ammattitaitoa, opiskelamista ja ajan tasalla pysymistä. Ilman sitä kuuriasa työskentelyltä puuttuu perusta. Palvelulla hän viittaa kuurian väen velvollisuuteen olla niin paavin kuin piispojenkin palveluksessa, yleismaailmallisen kirkon ja paikalliskirkkojen solmukohdassa. "Rooman kuuriassa opitaan — "aistitaan" aivan erityisellä tavalla — tämä kirkon kaksinainen ulottuvuus, yleismaailmallisen ja paikallisen vuorovaikutus."

"Kun puuttuu ammattimaisuutta, pudotaan hitaasti alas keskinkertaisuuteen; raportit täyttyvät latteista ja elottomista tiedoista eivätkä ne enää pysty avaamaan yleviä näköaloja. Samoin, kun asenteena ei enää ole paikalliskirkkojen ja niiden piispojen tukeminen", kuuriasta tulee "kömpelö ja byrokraattinen".

Arvojen hierarkiassa elämän pyhyys tulee kuitenkin ensimmäisenä. "Se on todellakin perustavaa työmme ja palvelumme laadulle. Tässä haluan sanoa, että Rooman kuuriassa on ollut ja yhä on pyhiä. ... Pyhyys tarkoittaa elämää, joka on uppoutunut Henkeen, sydäntä, joka on avoin Jumalalle, jatkuvaa rukousta, syvää nöyryyttä ja veljellistä rakkautta suhteissamme työtovereihimme. Se tarkoittaa myös opetuslapsuutta, hienotunteista ja uskollista pastoraalista palvelutyötä, jota tehdään innokkaasti Jumalan kansan kanssa."

"Kuuriassa pyhyydellä tarkoitetaan myös kieltäytymistä omantunnon perusteella: kieltäytymistä juoruilusta! Me aivan oikein puolustamme tätä oikeutta, mutta ehkäpä meidän itsemmekin olisi harjoitettava sitä, jotta olisimme suojassa ympärillämme vaikuttavalta kirjoittamattomalta lailta, joka ikävä kyllä on juuri juoruaminen. Olkaamme kaikki kieltäytyjiä! ... Juoruilu on haitallista ihmisille, se haittaa myös meidän työtämme ja ympäristöämme."

On merkille pantavaa, että paavi ei tuominut juoruilua tässä yhteydessä ollenkaan ensimmäistä kertaa. Puheensa lopuksi hän kannusti kuurian väkeä vielä mietiskelemään pyhää Joosefia, joka Neitsyt Marian rinnalla oli hiljainen mutta välttämätön apu ja joka huolehti pyhästä perheestä. "Tämä voi kertoa meille paljon omasta palvelustamme kirkon hyväksi."

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Piispantalo siunattiin remontin jälkeen

Piispantalon sisäremontti valmistui syksyn aikana. Piispantalon uudistetut tilat ja uusi kappeli siunattiin 11. joulukuuta 2013. Pohjoismaiden nuntius, arkkipiispa Henryk Józef Nowacki siunasi kappelin ja lahjoitti sinne autuaan Johannes Paavali II:n reliikin. Kappeli onkin epävirallisesti omistettu Johannes Paavali II:lle.

Piispantalossa jouduttiin tekemään välttämättömiä korjauksia, esimerkiksi sisätilojen putki- ja sähköremontti, koska taloa ei sen historian aikana ole perusteellisesti korjattu. Samalla toimisto-, työskentely- ja asuintilat suunniteltiin uudelleen nykyisiä tarpeita vastaaviksi ja pieni kappeli sijoitettiin uuteen paikkaan.

Piispa Teemu Sippo SCJ ilmaisi nöyrästi ja painokkaasti kiitollisuutensa kaikille hiippakunnan jäsenille, jotka avustavat hiippakuntaa taloudellisesti, sekä saksalaiselle Bonifatiuswerkille, jonka tuki oli välttämätön remontin toteuttamiseksi. Remontin jälkeen myös hiippakunnan taloustoimisto on muutannut piispantalon Pyhän Henrikin aukiolta, jossa se toimi Katolisen tiedotuskeskuksen tiloissa.

KATT

Tilaisuudessa musiikista vastasivat Pilvi Listo-Tervaportti ja Marko Pitkäniemi.

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2014
77. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

2014 nro	dl	ilmestyy
2	4.2.	14.2.
3	4.3.	14.3.
4	1.4.	11.4.
5	29.4.	9.5.
6+7	3.6.	13.6.
8	29.7.	8.8.
9	2.9.	12.9.
10	30.9.	10.10.
11	4.11.	14.11.
12	2.12.	12.12.

Toimitus ja tilaukset

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio I B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration

Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen I B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:

(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuonna 2014 vuosikerran hinta 32 e, ulkomaille 37 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2014: prenumeration 32 e, till utlandet 37 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Internet

katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /
Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisältö

- 2 Pääkirjoitus
Piispantalo siunattiin remontin jälkeen
- 3 Uutisia ja ajankohtaisia
- 4 Ajankohtaista
Kirkon tukemisesta
- 5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Paavi Franciscuksen saarna
joulu yön messussa
Paavin joulutervehdys Urbi et orbi
- 7 Apostolisen suksektion merkitys
- 8 Arkkipiispa Gerhard Ludwig Müller:
Todistus armon voimasta
- 11 Tiedemiehet tutkivat pyhän Birgitan
perintöä
Vieraasta tutuksi – Ketkon 30 vuotta
- 12 Pyhän Henrikin legenda
- 14 Jumala kanssamme – Nuorten retretti
Tapaaminen Jeesuksen kanssa
- 15 Speculum humanae salvationis –
människosläktets frälsningsspegel
- 16 Celebrating World Day of Peace
through fraternity
- 18 Seurakunnat ja ohjelmat
- 20 Rukousviikko 2014:
Onko Kristus jaettu?

Kannen kuvassa pyhä Henrik 1400-luvun puuveistoksena ja Pyhän Henrikin katedraalin ikkunamaalauksessa.

Uutisia

Yksi meistä –kansalaisaloite keräsi lähes kaksi miljoonaa allekirjoitusta

Eurooppalainen kansalaisaloite ihmisalkioiden suojaksi, ”Yksi meistä”, keräsi määräaikaan 1. marraskuuta 2013 mennessä yli 1 891 000 allekirjoitusta. Kaikkiaan 20 EU-maassa saavutettiin EU-komission vaatima vähimmäismäärä allekirjoituksia (Suomessa tämä tavoite ei kuitenkaan toteutunut).

”Yksi meistä” on yksi kolmesta ensimmäisestä EU-kansalaisaloitteesta, jotka saavuttivat vaaditun tuenilmmaisujen määrän. ”Yksi meistä” ylitti selvästi kansalaisaloitteiden minimimitavoitteen, joka on miljoona allekirjoitusta koko EU:ssa ja vähimmäismäärä allekirjoituksia vähintään seitsemässä EU-maassa.

Seuraavassa vaiheessa kunkin jäsenmaan viranomaisilla on kolme kuukautta aikaa tarkastaa

lopullinen hyväksytyjen tuenilmausten määrä, minkä jälkeen aloite voidaan virallisesti toimittaa komissiolle. Sen jälkeen EU-komissio ja parlamentti tapaavat aloitteen järjestäjät.

KATT/www.oneofus.eu

Pyhän Henrikin juhla Roomassa

Perinteiseen tapaan Suomesta matkustaa jälleen ekumeeninen delegaatio Roomaan pyhän Henrikin juhlan merkeissä. 15.-20.1. tehtävään pyhiinvaellukseen osallistuvat piispa Teemu Sipon SCJ kanssa arkkipiispa Kari Mäkinen ja arkkipiispa Leo. Hiippakunnastamme delegaatioon kuuluu piispan lisäksi myös Roomassa opiskeleva isä Toan Tri Nguyen. Tänä vuonna Santa Maria sopra Minervabasilikan Capranica-kappelissa 19.1. on vuorossa katolinen messu.

KATT

Kuopion kirkko vihitään 3.5.2014

Kuopiosta hankittu Männistön vanhan kirkko vihitään juhlallisesti lauantaina 3.5.2014 klo 13.00 katoliseksi kirkkorakennukseksi. Tieto vahvistettiin äskettäin hiippakunnan kuuriasta. Jo aiemmin on kerrottu, että kirkko omistetaan pyhälle Joosefille, Neitsyt Marian puolisolle.

Alkuvaiheessa Kuopion kirkon toiminta nivoutuu Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunnan työhön.

KATT

Kuva: Tuija Hyttinen/Kuopion seurakunnat

Ota ja lue – katolinen kirjablogi

Monet ovat olleet kiinnostuneita katolisen kirjallisuuden esittelyistä. Joukko vapaaehtoisia, joista osa toimii myös katolinen.net-sivua ylläpitävässä Ithaka-ryhmässä, on perustanut kirjablogin nimeltä ”Ota ja lue”. Blogin esittelyssä toimintaa kuvataan näin: ”Pyhän Augustinuksen hengessä otamme ja luemme kirjoja, jotka jollakin tavalla liittyvät katoliseen kirkkoon, sen teologiaan tai traditioon, tai spiritualiteettiin. Tässä yhteisblogissa tarkastellaan kirjoja jotka jollain tavalla liittyvät katoliseen kirkkoon tai jotka saavat lisäulottuvuuksia katolisesta näkökulmasta luettuna. Fiktiota, faktaa, muistelmia, spiritualiteetteja, runoutta...ota kirja, lue, ja kerro mitä luit.”

Myös uudet kirjoittajat ovat tervetulleita, haluaa sitten kirjoittaa vakituisemmin tai vain kerran tai kaksi. Ylläpitäjiin voi ottaa yhteyttä osoitteessa otajalue@gmail.com ja itse sivusto löytyy osoitteesta <http://otajalue.blogspot.fi/>.

KATT

Katolska radioandakter

Onsdag 22.1. och torsdag 13.2. kl. 19.15 aftonandakt: diakon Anders Hamberg / Radio Vega

Hiippakunnan osoitekalenteri 2014 ilmestyy tammikuun lopussa.

Ajankohtaista

Yli 6,6 miljoonaa uskovaa paavi Franciscuksen luona vuonna 2013

Paavillisen talouden prefektuurin julkaisemien tietojen mukaan yli 6,6 miljoonaa uskovaa osallistui erilaisiin paavi Franciscuksen johtamiin tilaisuuksiin vuonna 2013, hänen paaviksi valitsemisestaan 13. maaliskuuta alkaen. Yleisvastaanotolla oli 1 548 500 osallistujaa ja yksityisvastaanotolla 87400. Liturgisiin viettoihin Pietarinkirkossa ja sen aukiolla osallistui 228 2000 uskovaa ja Angelus- ja Regina Coeli -rukouksiin 270 6000.

Prefektuuri täsmensi, että nämä luvut koskevat yksinomaan Vatikaanin sisällä tapahtuneita tilaisuuksia. Näin ollen lukuihin eivät sisälly esimerkiksi apostolinen vierailu Brasiliaan heinäkuussa Rio de Janeiron Maailman nuortenpäivän yhteydessä, jonne kokoontui miljoonia nuoria, eivät myöskään paavin

vierailut Italiassa (Lampedusa, Cagliari ja Assisi) eivätkä Rooman hiippakunnassa. Osallistujamäärät on laskettu prefektuurin saamien pääsylippupyynnöiden ja jaettujen kutsujen perusteella, ja suurten tilaisuuksien kuten Angelus-rukousten ja Pietarinkirkon aukiolla vietettyjen tilaisuuksien osallistujamäärät ovat arvioita.

KATT/VIS

Joitakin ekumeenisen rukousviikon tapahtumia katolisissa seurakunnissa

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraalissa juhallinen ekumeeninen Pyhän Henrikin juhlapyhän ensimmäinen vesper lauantaina 18. tammikuuta klo 17.00

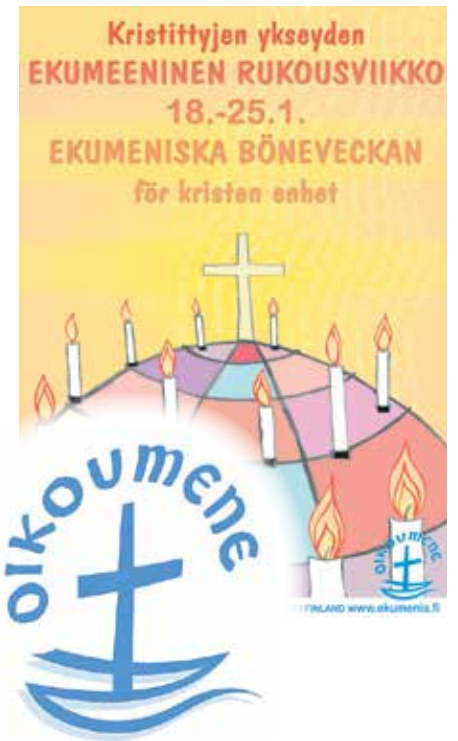
Kirkkovaellus

Lauantaina 25.1. klo 14 Pyhän Kolminaisuuden kirkosta (Unioninkatu 31) Studium Catholicumin ja Vapaakirkon kautta Vanhaan kirkkoon, jossa klo 16 ekumeeninen jumalanpalvelus

Oulu

Nasaretin pyhän perheen kirkossa ekumeenisen rukousviikon jumalanpalvelus torstaina 23.1. klo 19.00

(Fideksen painoon mennessä kaikkien seurakuntien tietoja ei ollut saatavilla)

Katso aiheesta lisää s. 20

Kirkon tukemisesta

Jokaisen katolisen seurakunnan ylläpito ja toiminta riippuu lähes täysin siitä tuesta, jota se saa omilta jäseniltään, sinulta ja minulta. Seurakunnalla ei ole suuria rahavaroja tai muita sijoituksia, joiden koroilla ja tuotoilla se voisi toimia. Seurakunta elää seurakuntalaisten avustusten turvin.

Kirkko tarvitsee kaikkien jäsentensä tukea

Katolisen kirkon jäsenten moraalinen velvollisuus on tukea omaa kirkkoaan mahdollisuuksiensa mukaan tavalla, jonka piispa ja piispainkokous ovat määrittelleet. Joissakin maissa tukeminen tapahtuu valtionverotuksen yhteydessä perittävän ns. kirkollisveron muodossa, toisissa maissa verotuksessa kerättävän hyväntekeväisyysmaksun muodossa, kun taas muualla tukeminen on mahdollista vain vapaaehtoisuuteen perustuen. Näin on myös Suomessa katolisen kirkon osalta: kirkollisvero-oikeus on maassamme vain Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla ja Suomen ortodoksisella kirkolla.

Katolinen kirkko on Suomessa varsin pieni, mutta kasvava uskonnollinen yhdyskunta. Sillä on varsin paljon ei vain uskonnollista vaan myös sosiaalista ja karitatiivista toimintaa, joka kohdistuu myös maahanmuuttajiin. Se on tärkeä lisä heidän kotoutumisessaan ja integroitumisessaan suomalaiseen yhteiskuntaan.

Osa katolisen kirkon toiminnasta Suomessa tapahtuu myös hiippakunnan tasolla. Helsingin katolinen hiippakunta hallinnoi muun muassa papistoon, tie-

dotukseen ja opetustoimintaan liittyviä asioita ja tukee seurakuntia tarpeen mukaan isojen hankkeiden toteuttamisessa. Hiippakunta ei saa tukea seurakunnilta, vaan päinvastoin seurakunnat tarvitsevat hiippakunnan tukea.

Kolehti ei riitä

Monet katolilaiset ajattelevat, että seurakunnan tukeminen sunnuntaimessussa kerättävän kolehdin kautta on riittävä taloudellinen panos seurakunnan toiminnalle. Näin ei kuitenkaan ole. Ilman hiippakunnan ja lähinnä saksalaisten avustusjärjestöjen tukea kolehtitulot ja muut lahjoitukset ovat seurakunnan menoihin nähden liian pienet.

Vuonna 2012 seurakuntien kolehti- ja lahjoitustulot olivat 338 055 euroa. Seurakuntien menot olivat 910 060 euroa. Seurakuntalaisten tuki kattoi siis vain noin 37 prosenttia menoista.

On huomattava, että monet seurakuntia tukevat toimet toteutetaan hiippakunnan tasolla eikä niitä siksi lasketa seurakuntien menoiksi. Tästä syystä on ensiarvoisen tärkeää, että katolilaiset tukisivat suoraan myös hiippakuntaa.

Hiippakunnan jäsenmaksu

Hiippakunnan tukemiseksi otettiin joitakin vuosia sitten käyttöön niin sanottu jäsenmaksu, jonka tavoitteena oli kerätä kirkollisveron kaltaisesti kaikilta ansiotuloja saavilta katolilaisilta 1,5 %:n suuruisen maksu. Käytännössä jäsenmaksua maksavat vain harvat katolilaiset. Lisäksi on tärkeää, että katolilaiset tukisivat maksaa myös hiippakuntalehti

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Fideksen vuosimaksun.

Vuonna 2012 hiippakunnan keräämän jäsenmaksun tuotto oli 82 459 euroa, kun vastaavasti kuurian vastuulle jäävät menot (palkat, toimitilat, avustukset seurakunnille, muut) olivat yli kymmenkertaist (836 062 euroa).

Nykytilanne ei voi jatkua

On selvää, että nykytilanne ei voi jatkua. Katolilaisten määrä kasvaa tasaisesti, eikä ulkomailta tuleva apu ole itsenänselvyyks. Sen varaan ei voi rakentaa mitään. Seurakuntia ja messunviettopaikkoja tarvitaan yhä uusilla alueilla, Kuopion jälkeen esimerkiksi pääkaupunkiseudulla, Ahvenanmaalla ja Lah-

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

dessä. Pappiskutsumusten lisäksi tarvitaan toimitiloja, opetusmateriaalia sekä mahdollisuuksia vierailta sairaiden, vanhusten ja etäällä asuvien luona.

Me olemme kaikki yhdessä vastuussa oman seurakuntamme ja hiippakuntamme hyvinvoinnista ja toimintaedellytyksistä. Tällä hetkellä oma tukemme seurakunnille ja hiippakunnalle on yhteensä noin 421 000 euroa, mikä jäsentä kohden tarkoittaa alle 34 euroa (jäseniä oli vuoden 2012 lopussa 12 434). Vertailun vuoksi on hyvä muistaa, että luterilaisten tai ortodoksien kirkollisveron kautta mak sama summa on yli 200 euroa vuodessa, siis yli kuusinkertainen.

Marko Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

12.1. KOLMAS JOULUN JÄLKEINEN SUNNUNTAI - HERRAN KASTE, JUHLA (III)

1L Jes. 42:1-4, 6-7
Ps. 29:1-2, 3ac-4, 3b+10. - 11b
2L Ap.t. 10:34-38
Ev. Matt. 3:13-17

Jouluaika päättyy kompletoriumin jälkeen. Kirkkovuoden tavallinen aika, psalttarin I viikko. 18.-25.1. rukousviikko kristittyjen ykseyden edistämisen puolesta.

19.1. (kirkkovuoden 2. sunnuntai, II) PYHÄ HENRIK, PIISPA JA MARTTYRYRI, HIIPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, JUHLAPYHÄ

1L Sir. 45:12-20, 4-5
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. -6
2L 2. Kor. 5:14-20
Ev. Joh. 4:34-39

tai: 1L Viis. 3:1-9, Ps. 124:2-3a, 3b-5, 7b-8. -7a, 2L Room. 8:31b-39, Ev. Matt. 10:28-33.

26.1. KIRKKOVUODEN 3. SUNNUNTAI (III)

1L Jes. 8:23b - 9:3
Ps. 27:1, 4, 13-14. - 1a
2L 1. Kor. 1:10-13, 17
Ev. Matt. 4:12-23 tai Ev. Matt. 4:12-17

2.2. (kirkkovuoden 4. sunnuntai, IV) HERRAN TEMPELIINTUOMINEN – KYNTTILÄNPÄIVÄ, juhla

1L Mal. 3:1-4
Ps. 24:7, 8, 9, 10. -8a
2L Hepr. 2:14-18
Ev. Luuk. 2:22-40 tai Luuk. 22:22-32

9.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)

1L Jes. 58:7-10
Ps. 112:4-5, 6-7, 8a+9. - 4a
2L 1. Kor. 2:1-5
Ev. Matt. 5:13-16

16.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)

1L Sir. 15:15-20
Ps. 119: 1-2, 4-5, 17-18, 33-34. - 1b
2L 1. Kor. 2:6-10
Ev. Matt. 5:17-37 tai Ev. Matt. 5:20-22, 27-28, 33-34a, 37

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Tammikuun 2014 rukouksen apostolaatin palsta

Onko sopivaa rukoilla paremmin järjestetyn yhteiskunnan puolesta? Onko myös sopivaa, että kaikki kristityt rukoilevat tammikuun ekumeenisella rukousviikolla saman aiheen - kristittyjen ykseyden - puolesta? Tietysti on. Mistä päätöstentekijät muuten saisivat niin paljon viisautta ja rohkeutta, että he ajaisivat yhdessä läpi päätöksiä, jotka edistävät yleistä hyvinvointia maassamme, Euroopassa ja muualla maailmassa (vrt. 1. Tim. 2:1-2)? Käsitellessämme hyvinvoinnin leviämiseen liittyviä vaikeita kysymyksiä meidän on ajateltava globaalisti. Emme saa luulla, että jos jokainen ihminen tai jokainen kansa ajaisi vain omaa etuaan, kaikkialla maailmassa olisi hyvinvointia.

Kuluneen viidentoista vuoden aikana olemme kokeneet päinvastaista. Havaitimme, että kaikkien ihmisten ja kansojen hyvinvointi on niin syvästi yhteenkytketty, että yhden pankin konkurssi pystyi häiritsemään maailman talouselämän tasapainoa kaikkine muine pahoine seurauksineen kaikinpuolisen hyvinvoinnin kannalta. Sen lisäksi on käynyt ilmi, että jos yksi kansa ei ole halukas tai valmis syntyneen hätätilanteen korjaamiseen, monet kansat joutuvat turhaan kärsimään paljon, varsinkin ne kansat, jotka ennen yleistä lamaa elivät jo alamäessä, ja jotka aina helposti unohdetaan.

Katolisen kirkon yhteiskunnallisen opetuksen kompendiumista voimme lukea, että hyvinvointi oikeastaan kuuluu jokaiselle ihmiselle, ja että se luonnostaan on yleinen. Vain yhdessä muiden kanssa on mahdollista saavuttaa hyvinvointi, parantaa sitä ja säilyttää saavutettu hyvinvointi tulevaisuudessakin. Autuas paavi Johannes Paavali II kirjoitti kiertokirjeessään *Sollicitudo rei socialis*, että nykyisin tässä on ennen kaikkea kysymys monien eri tekijöiden keskinäisestä riippuvuussuhteesta ja vuorovaikutuksesta sekä taloudellisten ja kulttuurillisten että poliittisten ja uskonnollisten tekijöiden välillä. Jos ne kunnioittavat toistensa oikeutettuja vaikutusalueita, oikeudenmukaisuus hallitsee yhteiskuntaelämää, ja kansalaisten ja kansojen kesken on rauha.

Jos näin ei ole, emme voi pitää sellaista yhteiskuntaa demokraattisesti toimivana yhteiskuntana. Näiden epäoikeudenmukaisten eli "syntisten struktuurien" korjaamiseksi eivät riitä yksilöiden myötätunnon osoitukset ja laupeudenteot, eivät myöskään rukoukset, vaikka nämä hyvät teot ovat usein ainoa mahdollisuus hädässä olevien auttamiseksi. Toisinaan vain kansalaisten solidaarisuus ja kansojen yhteistyö pystyy täydentämään puutteellisen lainsäädännön.

Emerituspaavi Benedictus XVI:n mukaan tämä ei ole kirkon johdon varsinaisen tehtävä, vaan maallikkojen. Piispojen ja pappien kutsumus on auttaa maallikkoja tulemaan tietoisiksi omasta elämäntehtävästään ja varustautumaan palvelemaan Jumalan valtakuntaa rakentamalla maailmaa, jossa kaikki ihmiset voivat elää ihmisarvon mukaisella tavalla solidaarisuuden ja rakkauden hengessä. Tämä on paavi Franciscuksen siunaava rukousaihe tammikuulle. Ilman maallikkojen aktiivista toimintaa kirkko olisi todella saamaton tehtävässään pyhittäjä ja uudistaa yhteiskunnan elämää evankeliumin hengessä.

isä Frans Voss SCJ

Rukoilkaamme...

Tammikuu

- Että todellista taloudellista kehitystä edistettäisiin tavalla, joka kunnioittaa kaikkien kansojen arvokkuutta.
- Että eri tunnustuksiin kuuluvat kristityt kulkisivat kohti Kristuksen tahtomaa ykseyttä.

Helmikuu

- Että kirkossa ja yhteiskunnassa kunnioitettaisiin vanhojen ihmisten viisautta ja kokemusta.
- Että papit, sääntökuntalaiset ja maallikot työskentelisivät auliisti yhdessä evankeliumin julistamiseksi.

Januari

- Att man främjar verklig ekonomisk utveckling som respekterar alla folks värdighet.
- Att kristna från olika kyrkor och samfund närmar sig den enhet Kristus ber oss om.

Februari

- Att de äldres vishet och erfarenhet tas till vara i kyrkan och i samhället.
- Att präster, ordensfolk och lekmän generöst samarbetar för evangelisationen.

Talvitarjoukset Katolisessa kirjakaupassa

Edith Stein
Pieni yksinkertainen totuus
Sid. 76 sivua
NYT 14.00€ (Norm. 18.00€)

Franciscus
Assisilaisen sanoma – Perugian legenda
Nid. 189 sivua
NYT 8.00€ (Norm. 12.00€)

Emil Anton
Katolinen Paavali
Nid. 205 sivua
NYT 13.00€ (Norm. 17.00€)

Alexandre Havard
Johdatus katolisen kirkon yhteiskuntaopetukseen
Nid. 127 sivua
NYT 12.00€ (Norm. 15.00€)

Peter Kreeft
Paluu hyveeseen
Nid. 231 sivua
NYT 12.00€ (Norm. 16.00€)

Magnus Nyman
Hävinneiden historia
Sid. 309 sivua.
NYT 25.00€ (Norm. 32.00€)

Tarjoukset
voimassa
tammikuun
loppuun.

www.katolinenkirjakauppa.net

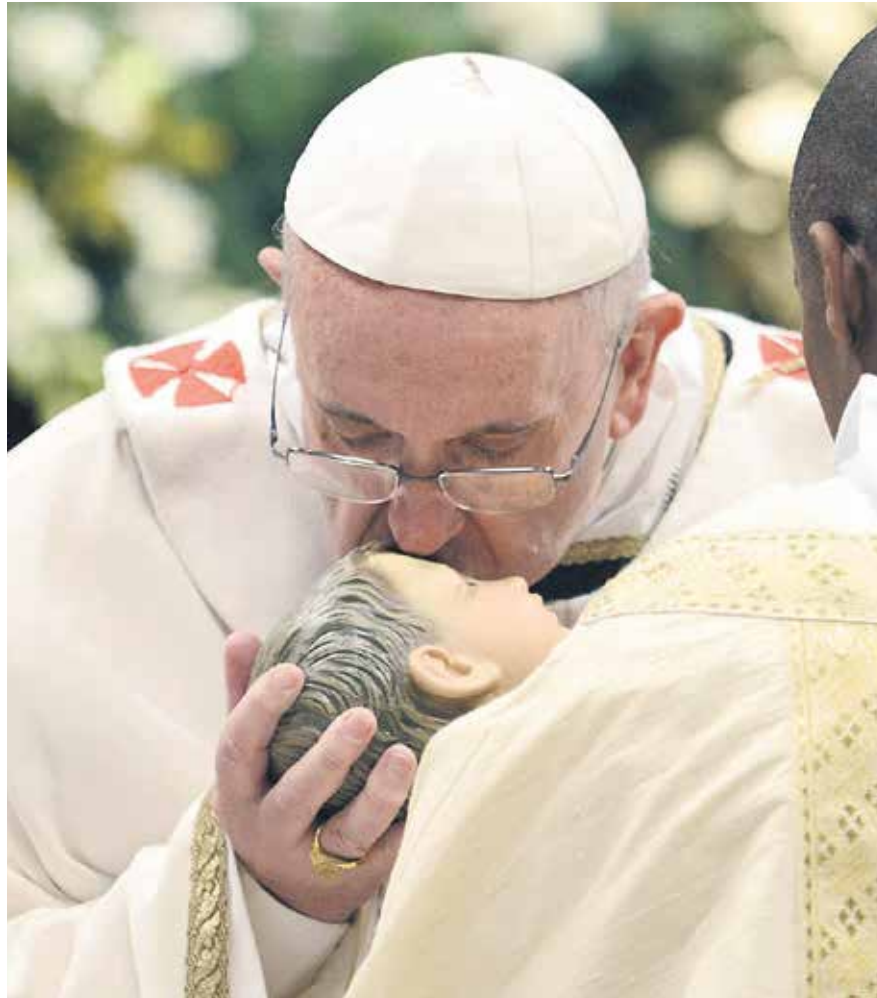
Pyhä isä

Paavi Franciscuksen saarna jouluyön messussa 2013

1. "Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon." Tämä Jesajan profetia ei lakkaa koskettamasta meitä, erityisesti kun me kuulemme sitä julistettavan jouluyön liturgiassa. Tämä ei ole pelkästään tunteisiin vetoava asia. Se liikuttaa meitä, koska se koskettaa syvästi olemassaolomme todellisuutta. Olemme vaeltavia ihmisiä, ja kaikki meidän ympärillämme - ja myös meissä itsessämme - on pimeyttä ja valoa. Tänä yönä, kun pimeyden henki ympäröi maailman, tapahtuu uudestaan se sama asia, joka aina kiehtoo meitä ja ylittää meidät: Kansa, joka vaelttaa, näkee suuren valon. Valon, joka saa meidät miettimään tätä salaisuutta: vaeltamisen ja näkemisen salaisuutta.

Vaeltaminen. Tämä sana saa meidät miettimään historian kulkua, pelastuksen historian pitkää matkaa, joka alkoi Abrahamista, uskomme isästä, jonka Herra kutsui eräänä päivänä lähtemään matkaan kotimaastaan, maahan, jonka Herra näyttäisi hänelle. Siitä lähtien meidän identiteettiimme uskovina on kuulunut vaeltaa pyhiinvaeltajina luvattuun maahan. Herra on aina ollut mukana meidän tämän historian vaiheissa! Hän on aina uskollinen liitossaan ja pitää lupauksensa. "Jumala on valo, hänessä ei ole pimeyden häivää" (1. Joh. 1:5). Kuitenkin ihmisten elämässä on sekä valon että pimeyden aikoja, uskollisuutta ja uskottomuutta, kuuliaisuutta ja kapinaa; pyhiinvaelluksen aikoja ja tuuliajolla olemisen aikoja.

Omassa henkilökohtaisessa historiasammme on myös sekä kirkkaita että synkkiä hetkiä, valoja ja varjoja. Jos rakastamme Jumalaa ja veljiämme ja sisariamme, me vaellamme valossa. Mutta jos sydämemme on suljettu, jos meitä hallitsee yl-

peys, petos, oman edun tavoittelu, silloin pimeys on meissä ja meidän ympärillämme. "Se, joka vihaa veljeään", kirjoittaa apostoli Johannes, "on pimeydessä. Hän vaelttaa pimeässä eikä tiedä, minne on menossa, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä" (1. Joh. 2:11).

2. Tänä yönä, kuin loistavan valon purkauksena kaikuu apostolin julistus: "Jumalan armo on

ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille" (Tit. 2:11).

Armo, joka on ilmestynyt maailmaamme, on Jeesus, joka syntyi Neitsyt Mariasta, tosi ihminen ja tosi Jumala. Hän on tullut meidän historiaamme, hän on kulkenut kanssamme samaa matkaa. Hän tuli vapauttaakseen meidät pimeydestä ja tuodakseen meille valon. Hänessä ilmestyi armo ja laupeus, Isän hellä rakkaus: Jeesus on lihaksi tullut rakkaus. Hän

ei ole vain viisauden opettaja, hän ei ole vain ihanne, johon me pyrimme, koska tiedämme olevamme toivottoman kaukana siitä. Hän antaa elämälle ja historialle tarkoituksen pystyttäessään asumuksensa meidän keskuuteemme.

3. Paimenet näkivät ensimmäisinä hänen asumuksensa ja kuulivat uutisen Jeesuksen syntymästä. He olivat ensimmäisiä, koska he olivat viimeisten, ulkopuolisten, joukossa. Ja he olivat ensimmäisiä, koska he olivat heillä vartioimassa yöllä laumaansa. Pysähtykäämme heidän kanssaan Lapsen luokse, pysähtykäämme hiljaisuudessa. Kiittäkäämme heidän kanssaan Herraa, joka antoi meille Jeesuksen, ja kohottaakamme heidän kanssaan sydämemme syvyyksistä kiitos hänen uskollisuudeltaan: Me ylistämme sinua, Herra Jumala, kaikkivaltias, koska sinä alensit itsesi meidän tähtemme. Sinä olet äärettömän suuri, mutta sinä teit itsesi pieneksi; sinä olet rikas, mutta sinä tulit köyhäksi; sinä on kaikki valta, mutta sinä tulit heikoksi.

Osallistukaamme tänä yönä evanliiumin iloon: Jumala rakastaa meitä, hän rakastaa meitä niin paljon, että hän antoi meille Poikansa veljeksemme, valoksi pimeytemme. Herra toistaa meille: "Älkää pelätkö!" Ja minäkin toistan: "Älkää pelätkö!" Meidän Isämme on kärsivällinen, hän rakastaa meitä, hän antaa meille Jeesuksen oppaaksi matkallemme, joka vie luvattuun maahan. Jeesus on valo, joka valaisee pimeyden. Hän on meidän rauhamme.

Aamen.

KATT/VIS

Kuva Siciliani-Gennari/SIR

Paavin joulutervehdys "Urbi et orbi" 2013

"Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa" (Luuk. 2:14). Rakkaat veljet ja sisaret Roomassa ja kaikkialla maailmassa, hyvää joulua!

Otan esille enkelien ylistyksen, kun he ilmestyivät paimenille Betlehemissä sinä yönä, kun Jeesus syntyi. Se ylistys yhdistää taivaan ja maan, kiittäen taivasta ja luvaten rauhaa maan päälle kaikille ihmisille.

Pyydän kaikkia liittymään tähän ylistykseen: se kuuluu jokaiselle miehelle ja naiselle, joka valvoo läpi yön, joka toivoo parempaa maailmaa, joka välittää muista ja pyrkii tekemään nöyrästi velvollisuutensa.

Kunnia Jumalalle! Ennen kaikkea joulu pyytää meiltä tätä: antakaa kunnia Jumalalle, sillä hän on hyvä, hän on uskollinen,

hän on laupias. Tänä yönä tuon julki toiveeni, että jokainen oppisi tuntemaan Jumalan todelliset kasvot, Isän, joka on antanut meille Jeesuksen. Toiveeni on, että jokainen tuntisi Jumalan läheisyyden, eläisi hänen läsnäolossaan, rakastaisi häntä ja palvoisi häntä. Antakoon jokainen meistä kunnian Jumalalle, ennen kaikkea omalla elämällämme - eläen rakastamalla häntä ja kaikkia veljiämme ja sisariamme.

Maan päällä rauha! Todellinen rauha ei ole toisiaan vastustavien voimien tasapainoa. Se ei ole kaunis ulkokuori, joka kätkee ristiriidat ja erimielisyydet. Rauha edellyttää jokapäiväistä sitoutumista, joka alkaa Jumalan lahjasta, armosta, jonka hän on antanut meille Jeesuksessa Kristuksessa.

Katsoessamme seimen lasta ajatuksemme kääntyvät niihin lapsiin, jotka ovat sotien haavoittuvimpia uhreja. Mutta ajatte-

lemme myös vanhuksia, pahoinpideltyjä naisia, sairaita. Sodat tuhoavat niin monien elämän!

Liian monta elämää on tuhoutunut Syyrian sodassa ruokkien vihaa ja kosta. Pyytäkäämme jatkuvasti Herraa säästämään Syyrian kansaa enemmän kärsimyksestä ja auttamaan konfliktin osapuolia lopettamaan väkivaltaisuuDET ja takaamaan humanitaarisen avun perillepääsyn. Olemme nähneet, kuinka vahvaa rukous on! Olen onnellinen siitä, että eri uskontokuntiin kuuluvat rukoilevat yhdessä meidän kanssamme rauhaa Syyriaan. Älkäämme koskaan menettäkö rohkeutta rukoilla! Rohkeutta sanoa: Herra, anna rauhasi Syyrialle ja koko maailmalle.

Anna rauha Keski-Afrikan tasavallalle, joka usein unohdetaan ja josta ei välitetä. Herra, älä unohda ketään! Sinä haluat

tuoda rauhan maahan, jota repii hajalle väkivallan ja köyhyyden kierre ja jossa niin monet ihmiset ovat kodittomia, vailla vettä, ruokaa ja kaikkia elämän perustarpeita.

Luo yksimielisyyttä Etelä-Sudaniin, jossa ristiriidat ovat jo aiheuttaneet lukuisia uhreja ja uhkaavat tuon nuoren valtion sisäistä rauhaa.

Rauhan Ruhtinas, käännä kaikkialla ihmisten sydämet pois väkivallasta ja saata heidät laskemaan aseensa ja lähtemään neuvottelujen tielle. Käännä katseesi Nigerian puoleen, jota repivät jatkuvat hyökkäykset, joilta eivät edes viattomat ja puolustuskyvyttömät säästy. Siunaa myös maata, jossa sinä synnyit, ja anna suotuista päätös Israelin ja Palestiinan rauhanneuvotteluille.

(jatkuu viereisellä sivulla)

Artikkeleita

Apostolisen suksektion merkitys

Katolskt magasin-lehden ”historianurkassa” esitettiin vuonna 2013 lukijakysymys: Mikä on apostolinen suksektion ja kenellä se on? Vastajana oli isä Magnus Nyman, aate- ja oppihistorian professori.

Vastaus riippuu siitä, keneltä kysytään. Katolilaiset tai ortodoksis/itäisten kirkkojen jäsenet tarkoittavat sillä, että piispanvihkimys kätten päällepanemisen ja rukouksen kautta takaa objektiivisen uskon ja antaa vihitylle vallan hoitaa apostolista virkaa (ja itse vihkiä pappeja ja diakoneja). Mutta vihkimys ei voi tapahtua ”in splendid isolation” vaan vain ainoan ja näkyvän kirkon sisällä, yhteydessä Pietarin ja muiden apostolien sekä heidän seuraajien kanssa.

Jotkut protestantit saattavat vastata, että aihe ei ole tärkeä ja että suksektion kysymykset ovat (kyseenalainen) ”lisä” (kuitenkin esimerkiksi Livets Ord yhä enemmän painottaa apostolisia rakenteita). Jotkut Ruotsin luterilaisessa kirkossa sanoisivat, että heillä on apostolinen suksektion ja että se on jotakin tärkeää. Protestantit yhteisöt tavallisesti tarkoittavat apostolisella suksektion osittain jotakin muuta kuin katolilaiset. Esimerkiksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kotisivulla lukee, että suksektion on ”apostoleista asti juontuva piispojen virkaan vihkimisen ketju”. Tämä on äärimmäisen mekanisointi ja – kaikella kunnioitukseella – melko todellisuudesta etäännyntä ajatus. Katolilaisille tässä ei voi olla puhe suksektion yhteisen uskon kannalta.

Ongelma Ruotsin kirkolle – puhun nyt historioitsijana – on, että suksektion linjat ei näytä olevan varmistettu reformaation myrskyisenä aikana. Nykyään ei voi täysin varmasti tietää, mitä muutamassa vihkimyksessä 1500-luvulla tapahtui. Eräässä vaiheessa oli jäljellä yksi ainoa piispa, jolla oli ”mekaaninen” suksektion; emme tiedä, oliko hän todella mukana kättenpäällepanemisessa vihkimisen aikana, emme myöskään sitä, mikä oli läsnäolijoiden tarkoitus (intentio) toimi-

tuksessa. Uusia vihkimyslinjoja on tosin myöhemmin tullut anglikaanien kautta. Katolisesta näkökulmasta jää epäily koko tätä ajattelutapaa kohtaan. Mitä kätten päällepaneminen merkitsee historiallisessa kontekstissa, jossa uskon kantavia osia asetetaan kyseenalaisiksi?

Kannattaa muistaa, että paavi Leo XIII totesi bullassa Apostolicae Curae vuonna 1896, että anglikaaniset vihkimykset eivät olleet päteviä (tämän vahvistivat 1990-luvun loppupuolella silloinen kardinaali Ratzinger ja Uskonopin kongregatio). Ennen pappisvihkimystäni vuonna 2001 minun piti antaa professio fidei (uskontunnustus); eräässä sen viitteessä mainitaan, että anglikaanisten vihkimysten puutteellisuus on yhä jäljellä. Ne monet anglikaaniset piispat ja papit, jotka viime aikoina ovat kääntyneet katolisuuteen, on siksi, yhtä poikkeusta lukuun ottamatta, vihitty papeiksi katolisella tavalla. Näin on haluttu varmistaa apostolinen järjestys ja välttää aiheuttamasta epävarmuutta uskovien keskuudessa. Yksittä-

sen henkilön subjektiivinen käsitys jonkin vihkimyksen pätevydestä ei aja sen edelle, että uskoviilla on laillinen oikeus objektiiviseen varmuuteen.

Katolilaisille yhteys pietarinvirkaan, jota Rooman piispa hoitaa, on tae uskon säilymisestä ja kehittämisestä ”katolisella” ja ”oikeuskaisella” tavalla. Opin vastaanottaminen, välittäminen ja julistaminen, opin joka ei ole staattista vaan dynaamista ja joka juuri siksi tarvitsee apostoliset juuret – kaikkea tätä suksektion pyrkii varmistamaan. Eläminen näkyvässä yhteydessä suuren kirkon kanssa on välttämätöntä katolilaisille (ja myös ortodokseille/itäisten kirkkojen jäsenille). Siksi piispojen intentio kättenpäällepanemisen yhteydessä on ratkaiseva: he eivät saa tulkita uudelleen vihkimystä, tehtävää eivätkä tarkoitusta.

Omana aikanamme liioiteltu kiinnittyminen suksektion eri tulkintoihin näyttää kukoistavan eniten pienissä suurten kirkkojen ulkopuolisissa ryhmissä, jotka ajattelevat voivansa osoittaa, että heidän

piispallaan (joka saattaa olla yhteisön ainoa) on apostolinen oikeutus. Mutta apostolisen suksektion omaamisen väite on mielekäs vain silloin kun jakaa täydelleen uskon apostolien ja heidän seuraajien, piispojen, kanssa. Oman ”kilpailun” ajaminen on tuskin apostolista.

Alkukirkossa tiedettiin varsin tarkoin, keitä voitiin kutsua kirkolliskokouksiin: piispat, jotka olivat näkyvässä yhteydessä toistensa kanssa. Vuoden 1054 skismasta lähtien Kristuksen ruumis ei täysin hengitä ”molemmilla keuhkoilla”, mikä paavi Johannes Paavali II:n mukaan on uskottavuutemme edellytys. Siksi on ilahduttavaa, että ekumeeniset vuoropuhelut idän kirkkojen kanssa jatkuvat ja syvenevät - kohti näkyvämpää yhteyttä (communio). Se, miltä tulevaisuus protestanttisten ryhmittymien suhteen näyttää, ei ole niin selvää. Kuitenkin yhä useammat näyttävät pitävän apostolista virkaa hyötynä. Tämä on ilahduttavaa.

Isä Magnus Nyman

le. Paranna Irakin haavat, koska sitä on lyöty jatkuvilla väkivallan teoilla.

Elämän Herra, suojele kaikkia, joita vainotaan sinun nimesi tähden. Anna toivoa ja lohdutusta karkotetuille ja pakolaisille, erityisesti Afrikan sarvessa ja Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa. Anna ihmisarvoista elämää etsivien siirtolaisten löytää vastaanottajia ja apua. Suo, etteivät Lampedusan kaltaiset tragediat toistu enää koskaan.

Betlehemin lapsi, kosketa ihmiskaupaan osallistuneiden sydämiä, jotta he ymmärtäisivät ihmisyyttä vastaan tekemänsä rikoksen raskauden. Pidä huolta niistä monista lapsista, jotka on kidnapattu, joita on haavoitettu ja tapettu sodissa, sekä niistä, joilta on viety lapsuus pakottamalla heidät lapsisotilaiksi.

Taivaan ja maan Herra, varjele planeet-

taamme, jota ihmisten ahneus on riistänyt. Auta ja suojele kaikkia luonnonkatastrofien uhreja, erityisesti Filippiinien kansaa, jota taifuuni tuhosi vakavasti.

Rakkaat veljet ja sisaret, tänään tälle ihmiskunnalle on syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. Pysähtykäämme Betlehemin lapsen eteen. Antakaamme Jumalan koskettaa sydäntämme, antakaamme hänen hellyytensä lämmittää meitä. Me tarvitsemme hänen hellyyttään! Jumala on täynnä rakkautta. Olkoon hän ylistetty ja kunnioitettu ikuisesti! Jumala on rauha. Pyytäkäämme, että hän auttaa meitä olemaan rauhantekijöitä aina, elämässämme, perheissämme, kaupungeissamme ja maissamme ja koko maailmassa. Antakaamme Jumalan hyvyden johdattaa meitä.

KATT/VIS

GREGORIAANISIA MESSUJA

Pyhän Henrikin katedraalissa

- Sunnuntaina 2. helmikuuta tridentiininen messu, kirkkokahvit ja esitelmä (isä Wojciech Grygiel FSSP).

Tarkempi ohjelma kotisivuilla: gregoriusyhdistys.wordpress.com

Tervetuloa!

Artikkeleita

Tämä artikkeli on julkaistu alunperin saksalaisessa Die Tagespost-lehdessä (15.6.2013, Nr. 72, ss. 6-8) ja uudestaan L'Osservatore Romanon erikielissä painoksissa (23.10.2013).

Käynnissä oleva keskustelu ongelmista, joita aiheutuu avioeron jälkeen uuden siviiliavioliiton solmiville uskoille, ei ole uusi. Kirkko on aina suhtautunut siihen vakavasti voidakseen olla avuksi tällaisessa tilanteessa oleville ihmisille. Näin on, koska avioliitto on sakramentti, jolla on hyvin syvä vaikutus ihmisen elämäntilanteeseen niin henkilökohtaisella, yhteisöllisellä kuin historiallisellakin tasolla. Tämän ongelman yleistyminen vanhastaan kristillisissä maissa tekee siitä laajat mittasuhteet saavan pastoraalisen ongelman. Tänään monet uskovatkin ihmiset kysyvät vakavissaan: Eikö kirkko voisi tietyin ehdoin päästää uudelleenavioituneita eronneita sakramenteille? Onko sen kädet tässä asiassa pysyvästi sidottu? Ovatko teologit todellakin tutkineet kaikki tähän liittyvät seikat ja seuraukset?

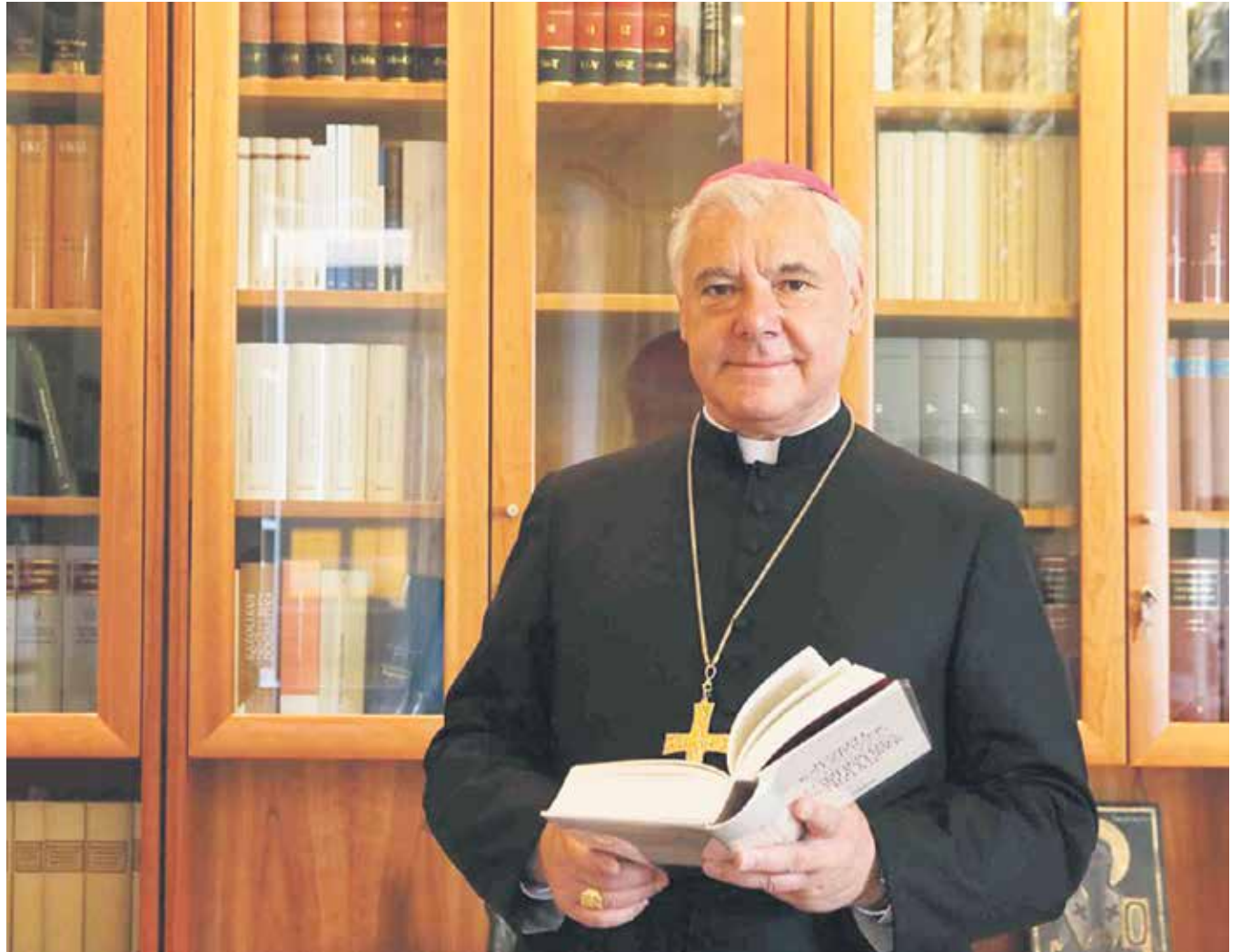
Näitä kysymyksiä on tutkittava tavalla, joka on sopuisuudessa katolisen avioliittoa koskevan opin kanssa. Vastuullinen sielunhoito edellyttää sellaista teologiaa, joka alistaa ”ymmärryksensä ja tahtonsa täydellisesti itsensä ilmoittavalle Jumalalle” sekä omaksuu ”vapaaehtoisesti hänen antamansa ilmoituksen” (Dei Verbum, 5). Tehdäksemme ymmärrettäväksi kirkon autenttisen opin meidän on lähdettävä liikkeelle Jumalan sanasta, joka sisältyy pyhään Raamattuun, jota kirkon traditio esittää ja jota opetusvirka tulkitsee sitovasti.

Pyhän Raamatun todistus

Ongelmamme tarkasteleminen Vanhan testamentin avulla ei ole ongelmatonta, koska silloin avioliittoa ei vielä pidetty sakramenttina. Vanhassa liitossa Jumalan sana on kuitenkin siinä mielessä merkityksellistä, että Jeesus kuuluu tämän tradition piiriin ja perustelee asioita sen perusteella. Dekalogissa on käsky ”Älä tee aviorikosta!” (2. Moos. 20:14), kun taas toisessa kohdassa avioeroa pidetään mahdollisena. Viidennen Mooseksen kirjan 24. luvun kohdissa 1-4 Mooses säättää, että mies ”voi kirjoittaa vaimolleen erokirjan ja lähettää hänet luotaan”, jos hän lakkaa pitämästä vaimostaan. Sen jälkeen sekä mies että nainen voivat solmia uuden avioliiton. Sen lisäksi, että avioero sallitaan, Vanhassa testamentissa on myös tiettyä varauksellisuutta tätä käytäntöä kohtaan.

Niin yksiavioisuuden kuin avioliiton purkamattomuudenkin ihanne sisältyvät vertaukseen, jonka profeetat liittävät Jumalan Israelin kanssa solmimaan liittoon ja avioliittoon. Profeetta Malakia ilmaisee tämän selvästi: ”Älä ole uskon nuoruutesi vaimolle ... hän on sinun avioivosi” (vrt. Mal. 2:14-15).

Kiistat fariseusten kanssa johtivat Jeesuksen käsittelemään tätä teemaa. Hän irtautui nimenomaisesti vanhatestamentillisesta erokäytännöstä, jonka Mooses oli sallinut ihmisten ”kovasydämyksien” takia, ja

Uskonopin kongregaation prefekti,
arkkipiispa Gerhard Ludwig Müller:

Todistus armon voimasta

— avioliiton purkamattomuus ja keskustelu ei-kirkollisesti uudelleen avioituneiden pääsystä sakramenteille

viittasi Jumalan alkuperäiseen tahtoon: ”Mutta maailman alussa Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. Sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja ... nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. ... Ja minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako” (Mark. 10:5-9; vrt. Matt. 19:4-9; Luuk. 16:18). Katolinen kirkko on opetuksessaan ja käytännössään aina vedonnut näihin Jeesuksen sanoihin avioliiton purkamattomuudesta. Side, joka yhdistää sisäisesti kummankin aviopuolison, on Jumalan itsensä perustama. Se ilmaisee todellisuutta, joka tulee Jumalalta ja joka sen takia ei ole enää ihmisten vallassa.

Nykyisin jotkut eksegeetit ajattelevat, että näitä Herran lausumia sanoja pitäisi tulkita jossakin määrin joustavasti, varsinkin porneian eli haureuden yhteydessä (vrt. Matt. 5:32; 19:9) ja kristityn ja ei-kristityn välisessä erossa (vrt. 1. Kor. 7:12-15). Hau-reuslauselmista on kiistelty alusta alkaen. Monet ovat kuitenkin sitä mieltä, että niissä ei ole kyse poikkeuksista avioliiton purkamattomuuteen vaan epäpätevistä avioliitoista. Missään tapauksessa kirkko ei voi

rakentaa oppiaan ja käytäntöään kiisteltujen eksegeettisten hypoteesien varaan. Sen on pysyttävä Kristuksen selvässä opetuksessa.

Pyhä Paavali julistaa eroamiskieltoa nimenomaisena Kristuksen tahtona: ”Naimisissa oleville taas annan käskyn, en minä vaan Herra: vaimo ei saa erota miehestään. Jos hän kuitenkin eroaa, olkoon menemättä enää naimisiin tai sopikoon miehensä kanssa. Samoin ei mies saa erota vaimostaan” (1. Kor. 7:10-11). Samalla hän omalla auktoriteetillaan pitää sallittuna, että ei-kristitty voi erota kristityksi tulleesta puolisoistaan. Tässä tapauksessa kristittyä ei ”sido mitään pakko” pysyä naimattomana (1. Kor. 7:12-16). Tämän kohdan perusteella kirkko on tunnustanut, että vain kastetun miehen ja kastetun naisen välinen avioliitto on sakramentti tuon sanan varsinaisessa merkityksessä ja että vain sitä koskee ehdoton purkamattomuus. Kastamattomien solmima avioliitto on kyllä suunnattu purkamattomuuteen, mutta se voidaan tietyissä tapauksissa – suuremman hyvän tähden – purkaa (Paavalin privilegio). Tässä ei siis

ole kyse Herran sanaan tehdystä poikkeuksesta. Sakramentaalisen avioliiton, Kristuksen salaisuuden piirissä solmitun avioliiton purkamattomuus pysyy taattuna.

Efesolaiskirjeellä on suuri merkitys sakramentaalisen avioliittokäsityksen raamatulliselle perustalle. Siinä sanotaan: ”Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti kirkkoa ja antoi henkensä sen puolesta” (Ef. 5:25). Ja vähän myöhemmin apostoli kirjoittaa: ”Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Tämä on suuri salaisuus; minä tarkoitan Kristusta ja kirkkoa” (Ef. 5:31-32). Kristillinen avioliitto on vaikuttava merkki Kristuksen ja kirkon välisestä liitosta. Koska avioliitto kuvaa ja jakaa tämän liiton armoa, on se kastettujen välillä sakramentti.

Kirkon tradition todistus

Kirkon kanta kehittyi seuraavaksi kirkkoisien ja kirkolliskokousten tärkeiden todistusten avulla. Isille Raamatun ohjeet ovat sitovia. He hylkäävät valtiolliset avio-

Artikkeleita

erolait, koska ne eivät sovi yhteen Jeesuksen vaatimuksen kanssa. Kuuliaisuudesta evankeliumia kohtaan Isien kirkko torjui avioeron ja uudelleen avioitumisen. Tässä kysymyksessä isien todistus on yksimielinen.

Patristisena aikana eronneita uskovia, jotka olivat solmineet uuden siviiliavioliiton, ei edes katumusajan jälkeen päästetty virallisesti sakramenteille. Jotkin patristiset tekstit toki antavat ymmärtää, ettei väärinkäytöksiä torjuttu aina jyrkästi ja että silloin tällöin etsittiin pastoraalisia ratkaisuja hyvin harvinaisissa rajatapauksissa.

Myöhemmin monilla alueilla jouduttiin tekemään yhä suurempia kompromisseja ennen kaikkea valtion ja kirkon kasvavan yhteenkietoutumisen takia. Idässä tämä kehitys meni vielä pidemmälle ja johdi – varsinkin Pietarin istuimesta eroamisen jälkeen – entistä liberaalimpaan käytäntöön. Tänäkin ortodoksisissa kirkkoissa on monia eroperusteita, jotka oikeutetaan useimmiten vetoamalla oikonomiaan eli pastoraaliseen armahtavaisuuteen vaikeissa yksittäistapauksissa ja jotka avaavat tien katumuksen leimaamaan toiseen ja kolmanteen avioliittoon. Tätä käytäntöä ei voi yhdistää Jumalan tahtoon, niin kuin hänen yksiselitteisesti ilmaisi Jeesuksen sanoissa avioliiton purkamattomuudesta. Se nostaa kuitenkin esiin ekumeenisen ongelman, jota ei voi vähätellä.

Lännessä gregoriaaninen reformi [paavi Gregorius VII:n aikainen, Clunyn luostarista alkanut kirkollinen uudistuminen 1000-luvulla] toimi liberalisointispyrkimyksiä vastaan ja palautti alkuperäisen raamatullisen ja patristisen käsityksen. Katolinen kirkko puolusti avioliiton ehdoton purkamattomuutta jopa suurten uhrin ja kärsimysten kustannuksella. Pietarin seuraajasta irrottautuneen ”Englannin kirkon” skisma ei ollut seurausta opillisista erimielisyyksistä vaan siitä, että kuuliaisuudesta Jeesuksen sanoja kohtaan paavi ei voinut myöntää verenhimoisen kuninkaan Henrik VIII:n painostukseen avioliittonsa purkamiseksi.

Trenton kirkolliskokous vahvisti opin sakramentaalisen avioliiton purkamattomuudesta ja selitti, että se vastaa evankeliumin opetusta (vrt. DH 1807). Joskus väitetään, että kirkko olisi käytännössä sietänyt itäistä käytäntöä. Se ei pidä paikkaansa. Kanonistit ovat aina puhuneet väärinkäytöstä. On myös todisteita siitä, että joitakin ortodoksisia ryhmiä, jotka ovat tulleet katolisiksi, on pyydetty allekirjoittamaan uskontunnustus ja sen lisäksi vielä nimenomainen viittaus toisen tai kolmannen avioliiton mahdollisuuteen.

Vatikaanin II kirkolliskokous tarjosi pastoraalikongregatiossa Gaudium et spes -kirjasta nykymaailmassa teologisesti ja hengellisesti syvän opetuksen avioliitosta. Se pitää selvästi ja tiukasti kiinni avioliiton purkamattomuudesta. Avioliitto ymmärretään miehen ja naisen kattavana, ruumiillis-henkisenä elämän ja rakkauden yhteisönä; persoonina he vastavuoroisesti lahjoittavat ja vastaanottavat toisensa. Henkilökohtaisen vapaan kyllä-sanat vastavuoroisen lausumisen kautta perustetaan Jumalan järjestyksen mukaan pysyvä instituutio. Se suuntautuu aviopuolisoiden hyvään ja jälkikasvuun eikä ole enää inhimillisen miellivallan alainen: ”Sekä tämä läheinen yhteys, jossa kaksi ihmistä lahjoittaa itsensä toisilleen, että myös lasten etu vaatii puolisoilta täydellistä uskollisuutta ja heidän liittonsa purkamattomuutta” (GS 48). Tämän sakramentin kautta Jumala lahjoittaa aviopuo-

lisoille erityisen armon: ”Niin kuin Jumala muinoin kohtasi kansansa rakkauden ja uskollisuuden liitossa, samalla tavoin nytkin ihmisten Vapahtaja ja Kirkon Ylkä tulee kristillisiä aviopuolisoihin vastaan avioliiton sakramentin kautta. Hän jää edelleen heidän luokseen, jotta puoliset keskinäisellä antaumuksella ja alituisesti uskollisina rakastaisivat toisiansa, niin kuin hänkin rakasti Kirkkoa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä” (ibid.). Sakramentin kautta avioliiton purkamattomuus saa uuden, entistä syvemmän merkityksen: siitä tulee kuva Jumalan pysyvistä rakkaudesta kansaansa kohtaan samoin kuin Kristuksen peruuttamattomasta uskollisuudesta kirkkooaan kohtaan.

Avioliitto sakramenttina voidaan ymmärtää ja elää todeksi vain Kristuksen salaisuuden kontekstissa. Kun avioliitto maallistetaan tai kun sitä pidetään vain luonnollisena todellisuutena, jää sen sakramentaalisuus pimentoon. Sakramentaalinen avioliitto kuuluu armon järjestykseen ja se on otettu sisään Kristuksen lopulliseen rakkauden yhteyteen kirkkonsa kanssa. Kristityt on kutsuttu elämään avioliittonsa Jeesuksessa Kristuksessa, lihaksi tullessa Jumalan Sanassa, tulevan Jumalan valtakunnan eskatologisen horisontin puitteissa.

Opetusviran todistus nykyajan

Vielä nykyäänkin perustavanlaatuinen apostolinen kirje Familiaris consortio, jonka Johannes Paavali II julkaisi 22.11.1981 kristillistä perhettä maailmassa käsitelleen piispainsynodin jälkeen, vahvistaa selvästi kirkon dogmaattisen opetuksen avioliitosta. Se kantaa kuitenkin samalla huolta uuden siviiliavioliiton solmineista uskovista, joita edelleen sitoo kirkollisesti pätevä avioliitto. Paavi osoittaa siinä suurta huolenpitoa ja huomiota. Apostolisen kirjeen kohta 84 ”Uudelleenavioituneet eronneet” sisältää seuraavat peruslausumat:

1. Paimenet ovat totuuden rakkauden velvoittamia ”erottamaan tarkasti erilaiset tilanteet”. Kaikkea ja kaikkia ei voi arvioida samalla tavalla.

2. Paimenten ja seurakuntien on seistävä tässä tilanteessa olevien uskovien rinnalla ”myötätuntoisesti rakastaen”. Myös he kuuluvat kirkkoon, heillä on oikeus saada sielunhoitoa ja heidän tulee osallistua kirkon elämään.

3. Pääsy eukaristialle ei voida heille kuitenkaan myöntää. Tähän annetaan kaksi syytä: a) ”heidän tilansa ja elämänolosuhteensa ovat objektiivisesti ristiriidassa Kristuksen ja kirkon välisen rakkaudenliiton kanssa, jonka eukaristia tekee näkyväksi ja läsnäolevaksi; b) ”Jos näille ihmisille sallittaisiin eukaristian vastaanottaminen, aiheuttaisi se uskovissa väärinkäsityksiä ja ihmetystä kirkon avioliiton purkamattomuutta koskevaa opetusta kohtaan.” Parannuksen sakramentissa saatava sovitus, joka avaa tien eukaristian vastaanottamiseen, on mahdollista vain katumalla tapahtunutta ja ”olemalla valmis sellaiseen elämään, joka ei ole enää ristiriidassa avioliiton purkamattomuuden kanssa”. Konkreettisesti tämä tarkoittaa, että mikäli uutta suhdetta ei vakavista syistä, esimerkiksi lasten kasvatuksen takia, voi purkaa, on kummankin puolison ”sitouduttava elämään täyttä pidättyväisyyttä noudattaen”.

4. Syvistä sakramentaalis-teologisista syistä, eikä legalistisesta pakosta, papisto kielletään nimenomaisesti ”viettämästä minkäänlaisia liturgisia toimituksia” uutta

siviiliavioliittoa solmiville eronneille, joiden ensimmäinen sakramentaalisesti pätevä avioliitto on yhä olemassa.

14.9.1994 julkaistu Uskonopin kongregaation kirje uudelleenavioituneiden eronneiden pääsystä kommuuniolle vahvistaa, että kirkon käytäntöä tässä kysymyksessä ”ei voida muuttaa erilaisten tilanteiden perusteella” (5). Kirje tekee selväksi myös sen, että kyseiset uskovat eivät voi osallistua kommuuniolle oman omantunnonvakauksensa perusteella: ”Siinä tapauksessa, että he pitäisivät tätä mahdollisena, on paimenilla ja rippi-isillä vakava velvollisuus muistuttaa heitä siitä, että sellainen omantunnon ratkaisu on avoimesti ristiriidassa kirkon opin kanssa” (6). Jos on epäilyksiä rikkoutuneen avioliiton pätevydestä, on asiasta vastuussa olevan kirkollisen avioliitto-oikeusistuimen tutkittava ne (vrt. 9). Perustavanlaatuinen merkitys on sillä, että ”myötätuntoisen rakkauden avulla tehdään kaikki, mikä voi vahvistaa epäsäännöllisessä aviollisessa tilanteessa olevien uskovien rakkautta Kristukseen ja kirkkoon. Vain sillä tavalla heidän on mahdollista tunnustaa varauksetta kristillisen avioliiton sanoma ja kestää tilanteensa vaikeudet uskon tukemana. Pastoraalisessa työssä on käytettävä kaikki voimat, jotta voidaan osoittaa uskottavasti, ettei kyse ole syrjinnästä vaan vain rajoittamattomasta uskollisuudesta Kristuksen tahtoa kohtaan, joka on palauttanut ja uudelleen uskonut meille avioliiton purkamattomuuden Luojan lahjana” (10).

22.2.2007 julkaistussa synodin jälkeisessä apostolisessa kehotuskirjeessä Sacramentum caritatis Benedictus XVI tarjoaa yhteenvetona eukaristia käsitelleestä piispainsynodista ja täydentää sen teemaa edelleen. Kohdasta 29 alkaen hän käsittelee uudelleenavioituneita eronneita uskovia. Myös Benedictus XVI:n mielestä kyse on ”ohdakkeisesta ja monimutkaisesta pastoraalisesta ongelmasta”. Hän vahvistaa ”Raamattuun (vrt. Mark. 10:2-12) pohjautuvan kirkon käytännön, ettei uuden siviiliavioliiton solmineita eronneita päästetä sakramenteille”, mutta vannottaa sielunhoitajia samalla osoittamaan asianosaisille ”erityistä huomiota”: ”toivoen, että he niin laajalti kuin mahdollista voisivat viettää kristillistä elämää osallistumalla pyhään messuun, vaikkakin ilman kommuuniota, kuuntelemalla Jumalan sanaa, osallistumalla eukaristiseen palvontaan, rukoilemalla, osallistumalla seurakunnan elämään, keskustelemalla luottamuksellisesti jonkun papin tai hengellisen ohjaajan kanssa, harjoittamalla antaumuksellista lähimmäisenrakkautta ja katumusta sekä antamalla panoksensa lasten kasvattamiseen”. Jos on epäilyksiä hajooneen aviollisen elämänyhteisön pätevydestä, ne on tutkittava huolellisesti avioliitto-oikeusistuimessa. Nykyinen mentaliteetti on suuresti ristiriidassa kristillisen avioliittokäsityksen kanssa, varsinkin avioliiton purkamattomuuden ja lasten saamiselle avoimena pysymisen suhteen. Koska se vaikuttaa moniin kristittyihin, ovat avioliitot meidän päivinämme todennäköisesti useammin pätemättömiä kuin aikaisemmin. Niistä saattaa puuttua katolisen avioliitto-opetuksen mukainen avioehto ja sosiaalinen elämä uskon vaikutuspiirissä on liian vähäistä. Siksi avioliiton pätevyyden selvittäminen on tärkeää ja se voi johtaa ongelmien ratkaisuun. Siellä, missä avioliiton mitättömyyttä ei voida osoittaa, edellyttävät synninpäästö ja kommuunion vastaanottaminen kirkon hyväksi havaitseman käytännön mukaisesti

(jatkuu seuraavalla sivulla)

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The next English-language Catechism for Adults dates are:

- **Monday January 20th at 18.45 (4th floor)**
- **Monday February 3rd at 18.45**

For following dates please consult: www.studium.fi/en/activities

Contact person: **Diana Kaley**, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine**

Maallikkodominikaanit järjestävät Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Jatkamme Katekismuksen kolmatta osaa, Elämää Kristuksessa.
• Kokoontuminen on lauantaina 25.1. klo 14-15.50, lopuksi rukoilemme vesperin.
Kevään muut tapaamiset ovat lauantaisin 8.2., 22.3., 12.4. ja 24.5. Jokaisessa kokoontumisessa on mukana joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan. Tervetuloa!

Maallikkodominikaanit

Katolisen kirkon katekismuksen KOMPENDIUM

Tämä Kompedium on uskollinen ja varma lyhennelmä Katolisen kirkon katekismuksesta. Se sisältää lyhennetyssä muodossa kaikki kirkon uskon olennaiset ja perustavat osatekijät. Nid., 244 sivua. 20.00€

www.katolinenkirjakauppa.net

Artikkeleita

Jatkoa: arkkipiispa Gerhard Ludwig Müller: Todistus armon voimasta

ti yhdessäeloa "ystävinä, kuin veli ja sisar". Epäsäännöllisten liittojen siunauksia "on joka tapauksessa vältettävä, jotta uskovien keskuudessa ei aiheutuisi hämmennystä avioliiton arvosta". Sellaisen suhteen siunaaminen (bene-dictio = Jumalan antama hyväksyntä), joka on vastoin Jumalan tahtoa, on itsessään ristiriitaista.

Saarnassaan Maailman VII perhetapaamisessa Milanossa 3.6.2012 Benedictus XVI palasi uudestaan tähän kipeään ongelmaan: "Haluaisin lausua sanan myös niille uskoville, jotka jakavat kyllä kirkon opetuksen perheestä mutta joita painavat kipeät kokemukset epäonnistumisesta ja erosta. Tietäkää, että paavi ja kirkko tukevat teitä hädässänne. Rohkaisen teitä pysymään yhteydessä seurakuntinne ja toivon samalla, että hiippakunnissa tehtäisiin aloitteita, joiden avulla teidät otettaisiin vastaan ja teille välitettäisiin läheisyyttä."

Viimeisin piispainsynodi, jonka teemana oli "Uusi evankelioiminen kristinuskon välittämiseksi" (7.-28.10.2012) käsitteli jälleen niiden uskovien tilannetta, jotka aviollisen elämänyhteisön epäonnistumisen jälkeen (ei avioliiton jälkeen, joka sakramenttina on yhä olemassa) ovat astuneet uuteen suhteeseen ja elävät ilman sakramentaalista aviosidettä. Päätösviestissään synodin isät kääntyivät seuraavien sanojen näiden uskovien puoleen: "Heille kaikille tahdomme sanoa, että Herran rakkaus ei jätä ketään yksin, että myös kirkko rakastaa heitä ja on talo, johon kaikki ovat tervetulleita, ja että he pysyvät kirkon jäseninä, vaikka he eivät voikaan saada sakramentaalista synninpäästöä tai eukaristiaa. Olkoot katoliset yhteisöt vieraanvaraisia kaikkia niitä kohtaan, jotka elävät tällaisessa tilanteessa, ja tukekoott ne kääntymyksen ja sovituksen teitä."

Antropologisia ja sakramenttiteologisia pohdintoja

Oppi avioliiton purkamattomuudesta saa maallistuneessa ympäristössä usein osakseen ymmärtämättömyyttä. Siellä, missä kristillisen uskon peruskäsitykset ovat kadonneet, saattaa käydä niin, ettei pelkkä konventionaalinen kirkkoon kuuluminen enää ole tukena tärkeissä elämän valintatilanteissa eikä se pysty tukemaan aviosäädyn — eikä pappis- ja sääntökuntaelämän — kriiseissä. Monet kysyvätkin: Miten minä voin sitoutua yhteen mieheen tai yhteen naiseen koko elämäni ajaksi? Kuka voi sanoa minulle, miten avioliittoni sujuu 10, 20, 30 tai 40 vuoden kuluttua? Onko lopullinen sitoutuminen yhteen yksittäiseen ihmiseen ylipäänsä mahdollista? Ne monet aviolliset yhteisöt, jotka tänä päivänä hajoavat, vahvistavat nuorison epäilystä lopullisten elämänvalintojen tekemiseen.

Toisaalta luomisjärjestyksen perustuva ihanne uskollisuudesta miehen ja naisen välillä ei ole menettänyt vetovoimaansa vähäkään. Tämä käy selväksi viimeaikaisista kyselyistä nuorille. Useimmat heistä kaipaavat pysyvää, kestävästä suhdetta, mikä vastaa myös ihmisen henkistä ja moraalista luontoa. Sen lisäksi on muistettava myös avioliiton purkamattomuuden antropologinen arvo: Se irrottaa puoliset tunteiden ja mielialojen mielivallasta ja tyranniasta. Se auttaa heitä kestävästi henkilökohtaisia vaikeuksia ja selviämään kärsimyksistä. Se

suojelee ennen kaikkea lapsia, jotka kärsivät avioliittojen rikkoutumisesta kaikkein eniten.

Rakkaus on enemmän kuin tunnetta ja vaistoa. Olemukseltaan se on itsensä antamista. Aviollisessa rakkaudessa kaksi ihmistä sanoo toisilleen tietoisesti: vain sinä – ja aina sinä. Herran sanaa "Minkä Jumala on yhdistänyt ..." vastaa hääparin lupaus: "Minä otan sinut miehekseni ... Minä otan sinut vaimokseni ... Haluan rakastaa, huomioida ja kunnioittaa sinua niin kauan, kuin elän, kunnes kuolema meidät erottaa." Pappi siunaa liiton, jonka puoliset ovat solmineet keskenään Jumalan kasvojen edessä. Jos joku epäilee, onko avioliitto todella laadultaan ontologinen, antakoon Jumalan Sanan opettaa itseään: "Luoja alun perin teki ihmisen mieheksi ja naiseksi ... Sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. He eivät siis enää ole kaksi, he ovat yksi" (Matt. 19:4-6).

Kristityille pätee, että Kristuksen ruumiiseen liitettyjen kastettujen välisellä avioliitolla on sakramentaalinen luonne ja että se siksi on ilmaus yliluonnollisesta todellisuudesta. Se, että monet arvioivat kristillistä avioliittoa vain maallisten ja pragmaattisten näkökulmien valossa, on vakava pastoraalinen ongelma. Se, joka ajattelee "maailman hengen" (vrt. 1. Kor. 2:12) mukaisesti, ei voi ymmärtää avioliiton sakramentaalisuutta. Kirkko ei pysty vastaamaan kasvavaan ymmärtämättömyyteen avioliiton pyhyttä kohtaan sopeutumalla pragmaattisesti siihen, minkä oletetaan olevan väistämätöntä, vaan ainoastaan luottamalla Jumalan omaan Henkeen, "jotta tietäisimme, mitä hän on lahjoittanut meille" (1. Kor. 2:12). Sakramentaalinen avioliitto on todistus armon voimasta, joka muuttaa ihmisen ja valmistaa koko kirkon pyhää kaupunkia, uutta Jerusalemia varten, kirkon, joka on "niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten" (Ilm. 21:2). Evankeliumia avioliiton pyhydestä on julistettava profeetallisen rohkeasti. Sopeutumalla ajan henkeen väsynyt profeetta etsii omaa pelastustaan, muttei maailman pelastumista Jeesuksessa Kristuksessa. Uskollisuus avioliiton kyllä-sanalle on profeetallinen merkki pelastuksesta, jonka Jumala lahjoittaa maailmalle. "Joka voi valita tämän ratkaisun, valitkoon" (Matt. 19:12). Sakramentaalinen armo puhdistaa, vahvistaa ja korottaa aviollisen rakkauden. "Tämä rakkaus on molemminpuolisen luottamuksen vahvistama ja ennen kaikkea Kristuksen sakramentin pyhittäjä sekä myötä- ja vastoinkäymisissä ruumiin ja mielen suhteen erottamattomasti uskollinen. Siksi jokainen aviorikos ja avioero pysyy sille vieraana" (Gaudium et spes, 49). Puoliset tulevat avioliiton sakramentin voimasta osallisiksi Jumalan lopullisesta, peruuttamattomasta rakkaudesta. Sen tähden he voivat olla Jumalan uskollisen rakkauden todistajia, tosin heidän on ruokittava rakkauttaan alati elämällä uskon ja rakkauden mukaan.

On toki olemassa tilanteita – kuten jokainen sielunhoitaja tietää –, joissa aviollinen yhteiselämä tulee käytännössä mahdottomaksi vakavista syistä, esimerkiksi fyysisen tai psyykkisen väkivallan takia. Tällaisissa raskaissa tapauksissa kirkko on aina sallinut, että aviopuoliset eroavat eivätkä enää asu yhdessä. Silloin on kuitenkin muistettava, että pätevän avioliiton aviollinen side pysyy Jumalan edessä edelleen voimassa eivätkä puoliset ole vapaita solmimaan uutta avioliittoa, niin kauan kuin aviopuoliso elää. Sielunhoitajien ja kristillisten yhteisöjen on otettava tehtäväkseen edistää sovinnon teitä myös näissä tapauksissa tai, mikäli se ei ole mahdollista, auttaa asiasta kärsiviä ihmisiä selviämään vaikeasta tilanteestaan uskossa.

Moraaliteologisia huomioita

Yhä uudestaan tehdään ehdotuksia, että uudelleenavioituneiden eronneiden pitäisi itse voida omassatunnonaan ratkaista, käyvätkö he kommuuniolla vai eivät. Tämä argumentti, jonka pohjalla on ongelmallinen käsite "omatunto", hylättiin jo Uskonopin kongregaation kirjeessä vuonna 1994. Luonnollisesti uskovien tulee jokaisen messun yhteydessä tutkia omassatunnonaan, onko kommuunion vastaanottaminen, jonka vakava, ripissä tunnustamaton synty aina estää, heille mahdollista. Heidän velvollisuutensa on myös kasvattaa omaa tuntoaan ja oikaista sitä kohti totuutta. Silloin he myös kuuntelevat kirkon opetusvirkaa, jonka tukemana omatunto "ei ajaudu harhaan ihmisen hyvää opettavasta totuudesta, vaan varsinkin vaikeissa kysymyksissä se voi varmaan mielin löytää totuuden ja pysyä siinä" (Johannes Paavali II, Veritatis splendor, 64). Jos uudelleenavioituneet eronneet ovat omassatunnonaan subjektiivisesti varmoja siitä, että edeltävä avioliitto ei ollut pätevä, on tämä osoitettava objektiivisesti avioliitto-oikeusistuimien avulla. Avioliitto ei nimittäin koske vain kahden ihmisen suhdetta Jumalaan, vaan se on myös kirkon todellisuus, sakramentti, jonka pätevydestä ei päättä yksittäinen ihminen omasta puolestaan vaan kirkko, johon hän on liittynyt uskon ja kasteen kautta. "Jos uudelleenavioituneiden eronneiden uskovien edeltävä avioliitto oli pätevä, ei heidän uutta liittoaan voi mitenkään pitää laillisena. Siksi sakramenttien vastaanottaminen ei sisäisistä syistä johtuen ole mahdollista. Yksittäisen ihmisen omatunto on poikkeuksetta sidottu tähän normiin" (kardinaali Joseph Ratzinger, Die Ehe-pastoral muss auf der Wahrheit gründen: L'Osservatore Romano. Wochenausgabe in deutscher Sprache, 9.12.2011, s. 7).

Epikiea-opetusta, jonka mukaan laki voi kyllä päteä yleisesti, mutta sitä ei aina voi soveltaa konkreettiseen inhimilliseen toimintaan, ei myöskään voi käyttää tässä yhteydessä, koska sakramentaalisen avioliiton purkamattomuudessa on kyse jumalallisesta normista, johon kirkolla ei ole säätämistä. Kirkolla on kuitenkin – Paavalin privilegion mukaisesti – valta selvittää ehdot, joiden on täyttyttävä, jotta syntyy purkamaton avioliitto Jeesuksen tarkoittamalla tavalla. Tämän seurauksena kirkko on määritellyt avioesteitä, oppinut tuntemaan avioliiton mitättömyyden syitä ja kehittä-

nyt kattavan tutkimusprosessin.

Eräs lisäperustelu uudelleenavioituneiden eronneiden päästämiseksi sakramenteille vetoaa armeliaisuuteen: Koska Jeesus itse oli solidaarinen hätää kärsiviä kohtaan ja lahjoitti heille armahtavan rakkautensa, olisi armahtavaisuus hänen seuraamisensa erityinen tunnusmerkki. Tämä on kyllä oikein, mutta jää sakramenttiteologisena argumenttina keskeneräiseksi, sillä koko sakramenttijärjestys on Jumalan laupeuden työtä, eikä sitä voi syrjäyttää vetoamalla samaan. Asiallisesti virheellinen vetoaminen armeliaisuuteen uhkaa kaiken lisäksi banalisoida Jumalan kuvan niin, ettei Jumala voisi tehdä muuta kuin antaa anteeksi. Jumalan salaisuuteen kuuluu armeliaisuuden lisäksi myös hänen pyhyytensä ja vanhurskautensa. Jos nämä Jumalan ominaisuudet aliarvioidaan ja syntiä ei oteta vakavasti, ei ihmiselle lopulta voi välittää edes armeliaisuutta. Jeesus kohtasi avionrikkojan suuresti myötätuntoisena mutta sanoi hänelle myös: "Mene, äläkä enää tee syntiä" (Joh. 8:11). Jumalan armeliaisuus ei ole vapautus Jumalan käskyistä ja kirkon ohjeista. Pikemminkin se antaa armon voiman niiden täyttämiseen, nousemaan ylös kaatumisen jälkeen ja elämään täydellistä elämää taivaallisen Isän kuvan mukaan.

Pastoraalinen huolenpito

Vaikka uudelleenavioituneiden eronneiden pääseminen sakramenteille onkin asian sisäisen luonteen perusteella mahdotonta, on pastoraalityö näitä uskovia varten sitäkin tärkeämpää, jotta he pysyisivät perillä kirkon ilmoitusteologisista ja opetusviran suuntaviivoista. Kirkon näyttämä tie asi-anosaisille ei ole helppo. Heidän on kuitenkin saatava tietää ja kokea, että kirkko pelastuksen yhteisönä seuraa heitä heidän matkallaan. Siinä määrin kuin osapuolet pyrkivät ymmärtämään kirkon käytäntöä eivätkä käy kommuuniolla, he antavat omalla tavallaan todistuksen avioliiton purkamattomuudesta.

Huolta uudelleenavioituneista eronneista ei saa kutistaa koskemaan vain kysymystä eukaristian vastaanottamisesta. Kysymys on paljon kattavammasta pastoraalityöstä, joka yrittää toimia mahdollisimman oikeudenmukaisesti erilaisissa tilanteissa. Tärkeää on muistaa, että sakramentaalisen kommuunion lisäksi on olemassa muita tapoja olla yhteydessä Jumalan kanssa. Ihminen löytää suhteen Jumalaan kääntymällä hänen puoleensa uskossa, toivossa ja rakkaudessa, katumuksessa ja rukouksessa. Jumala osaa lahjoittaa ihmisille läheisyytensä ja pelastuksensa monin eri tavoin, myös silloin, kun heidän elämäntilanteensa on ristiriitainen. Niin kuin viimeaikaiset kirkon opetusviran asiakirjat painottavat, sielunhoitajat ja kristilliset yhteisöt on kutsuttu ottamaan epäsäännöllisissä tilanteissa olevat ihmiset avoimesti ja sydämellisesti vastaan, olemaan heidän rinnallaan myötätuntoisesti ja avuliaasti ja antamalla heidän tuntee Hyvän Paimenen rakkautta. Sielunhoito, joka perustuu totuuteen ja rakkauteen, löytää aina uudestaan oikeat tiet ja muodot.

Tutkimus - Kirjoja

Tiedemiehet tutkivat pyhän Birgitan perintöä

Tieteiden talossa Helsingissä pidettiin 17. joulukuuta päivän mittainen monitieteinen seminaari pyhän Birgitan (1303–1373) perinnöstä Suomessa. Seminaari oli kaksikielinen, ja siihen osallistui tutkijoita sekä Suomesta että Ruotsista.

Esitelmässä käsiteltiin eritoten birgittalaisuudesta kertovia kirjallisia lähteitä kuten pyhän Birgitan Taivaallisia ilmestyksiä ja luostarisäntöä sekä Naantalin birgittalaisluostarin tunnetuimman kirjailijan Jöns Budden teoksia. Taivaalliset ilmestykset ovat säilyneet sekä muinaisruotsiksi että latinaksi. Muutama liuska Birgitan omaakin käsikirjoitusta muinaisruotsiksi on olemassa. Taivaallisten ilmestysten monien käsikirjoitusten tekstimassa on muinaisruotsalaisen kirjallisuuden tärkeä monumentti, mutta täydellistä tieteellistä editiota siitä ei ole. Nyt sellaista valmistellaan.

Birgitan mukaan ihanteellisessa luostariyhteisössä on 60 nunnaa, 13 pappisveljeä, 4 diakoniveljeä ja 8 maallikkoveljeä, joita kaikkia abbedissa johtaa. Lisäksi voidaan pestata 4 keittäjätärtä, 2 kokkia ja 4 asianhoitajaa. Lähes tällaiseksi sadan hengen yhteisöksi Naantalin birgittalaisluostari kehittyi huippuaikanaan 1400-luvun lopulla. Naantalin kirkon runkokuone oli keskiajalla Suomen suurin kirkkotila, jopa suurempi kuin Turun tuomiokirkko, jota tosin myöhemmin on laajennettu.

Reformaation jälkeen Naantalin luostariyhteisö kiuhtui hiljalleen pois. Naantalin kirkon pohjoispuolella on kumpare, jonka sisään luostarin rauniot suojelutarkoituksessa kätettiin arkeologi Reinhold Hausenin toimesta 1870-luvul-

*Birgittalainen laulupe-
rinne on säilynyt Vad-
stenan luostarin tun-
nemattoman nunnan
käsikirjoituksessa Jung-
fru Marie Örtagård vuo-
delta 1510. Ruotsin kan-
salliskirjasto.*

*Ruotsalainen dosentti
Roger Andersson (alla)
aikoo toimittaa moni-
osaiseksi kirjaksi pyhän
Birgitan Taivaallisten il-
mestysten muinaisruot-
salaisen alkutekstin.
Taustalla Birgitan omaa
käsikirjoitusta siitä.
Kuva: Osmo Pekonen.*

la. Viimeksi alueella tehtiin kaivauksia vuonna 2005. Niiden perusteella on arkeologi Kari Uotila toimittanut laajan teoksen Naantalin luostarin rannassa (2011). Professori Markus Hiekkänen kertoi luostarin ajoituskysymyksistä, joiden johtava asiantuntija hän on.

Sisarten laulua (cantus sororum) ei myöskään unohdettu. Musiikin tohtori Hilikka-Liisa Vuori on kirjoittanut birgittalaisisarten matutinumien suurista responsorioista Sibelius-akatemiaan väitöskirjan Neitsyt Marian yrttitarhassa (2011), jota hän selosti sekä puhuen että laulaen. Ruotsissa on Jungfru Marie Örtagård säilynyt kokonaisuina käsikirjoituksena, mutta Suomen arkistoissa on vain muutamia fragmentteja. Sisarten aamuneljästä alkavaan liturgiaan kuului yhteensä 21 vakiotekstiä, kolme viikon kutakin aamua kohti. Niitä laulaen käytiin joka viikko läpi Kristuksen elämä erityisesti Neitsyt Marian näkökulmaa painottaen. Hilikka-Liisa Vuori ja Tuomo Pulkkinen toimittavat parhaillaan sisarten lauluista nuottikirjaa Regina coeli, jotta ne tulisivat paremmin tunnetuiksi ja kenties yleiseen käyttöön.

Seminaarihuone oli aivan täynnä kuulijoita, sillä Naantalista oli saapunut ryhmä kulttuurinystäviä tilausajolla. Birgittalaisluostarin muisto on Naantalin tärkein arvonsymboli, onhan kaupunki saanut luostarista nimensäkin Nädendal (Armon laakso). Seminaarin pääjärjestäjä FT Eva Ahl-Waris on tehnyt väitöskirjansa birgittalaisuuden symbolisesta merkityksestä Naantalin kaupungille eri aikoina. Kehityksen kaari ulottuu hengellisen liikkeen synnystä nykyajalle ominaiseen hiukan vastenmieliseenkin kaiken tuoteistamiseen.

Osmo Pekonen

Vieraasta tutuksi – Ketkon 30 vuotta

Laura Koskelainen, Aura Nortomaa, Laura Tiitu: *Vieraasta tutuksi – Ketkon 30 vuotta. SEN:n julkaisuja CI. Helsinki 2013. 137s.*

SEN:n nuorisosaoston järjestämä KETKO eli Kansainvälisen ja ekumeenisen toiminnan koulutusohjelma on jo 30-vuotias. Merkkivuoden kunniaksi valmistui monivaiheisen työn tuloksena Ketkon historiikki. Sen on pääosin kirjoittanut TL Laura Koskelainen, esipuheen on kirjoittanut SEN:n pääsihteri isä Heikki Huttunen.

Historiikki on ansiokas kuvaus Ketko-koulutuksen muotoutumisesta ajan myötä ja Ketkon eri korostuksista eri vuosikymmeninä. Kirjan lähteinä on käytetty sekä kirjallista että haastatteluaineistoa (kirjallisen aineiston monipuolisuus vaihtelee ja varsinkin alkuaikoina kaikkea ei ole kirjattu muistiin). Myös itse tekstissä on mukana eri vuosikymmeninä Ketkon käyneiden haastatteluja.

Ketko syntyi tarpeesta löytää ja valmentaa uusia osallistujia kansainvälisiin ekumeenisiin kokouksiin. Kurssin ke-

hittivät diakoni Pentti Laukama (kat.), teol. yo Kalle Elonheimo (lut.) ja silloinen nuorisosaoston puheenjohtaja, pastori Pekka Hietanen (lut.) Koska kaikki kurssin käyneet nuoret eivät lähtisi kansainväliselle ekumeeniselle uralle, kurssin tuli antaa myös perustietoja kotimaisesta ekumeenisesta tilanteesta. Ensimmäinen Ketko pidettiin vuonna 1983. Kurssista muotoutui neljän viikonlopun mittainen kokonaisuus, jonka tarkoitus oli antaa yleiskuva ekumeenisesta kentästä. Kurssiviikonloppuja pidettiin jo tuolloin pää-

kaupunkiseudun eri kristillisten seurakuntien tiloissa.

Alkuvuosina Ketkon toinen viikonloppu oli usein Stella Mariksessä ja viikonlopun aiheena olivat Suomen ulkopoliitiikan peruslinjat, koska kansainvälisissä kokouksissa suomalaisilta usein kysyttiin tästä aiheesta. Viikonlopun oli tarkoitus antaa osallistujille kuva siitä, millaista olisi olla kansainvälisessä ekumeenisessä kokouksessa, joten kehitettiin myös kieltaitoa. Nykyisin ehkä hymyilyttää tieto, että Stella Mariksessä kurssilaisille tarjottiin myös viiniä, mikä oli tuolloin eksoottista suomalaisnuorille. Kohtuullista viinin nauttimistakin piti harjoitella, koska esimerkiksi Saksassa pidetyissä ekumeenisissa kokouksissa viiniä tarjottiin usein.

1990-luvun puolivälissä Ketko-viikonloppujen rungot alkoivat selvemmin muotoutua eri kirkkokuntien ympärille, hartauselämä ja eri kirkkokuntien jumalanpalveluksiin osallistuminen tulivat vahvemmin mukaan. On mielenkiintoista lukea eri vuosien Ketkojen ohjelmas-

ta. Tietyt aiheet ovat olleet mukana koko 30 vuoden ajan, ja ekumenian kulloinkin ajankohtaisia kysymyksiä on käsitelty.

Kirjan liitteenä on esimerkiksi luettelot Ketkon järjestäjistä ja osallistujista (joissa saattaa olla pieniä puutteita, kuten huomasi omalta kohdaltanikin), kuvia eri vuosilta sekä kurssiohjelmat (joista samoin kaikki eivät ole täydellisiä). Kirjaa voi kuitenkin kokonaisuudessaan lämpimästi suositella kaikille Ketkon käyneille.

Vuonna 2001 kuollut diakoni Pentti Laukama oli sekä Ketkon perustajia että monivuotinen luennoitsija. Useissa historiikin haastatteluissa kiitellään erityisesti Laukaman luentoja kirkkomaantieteestä. Isä Heikki Huttusen esipuheessa todetaan: "Historiikki on tapa kunnioittaa Pentti Laukaman muistoa ja hänen ehtymätöntä innostustaan ja iloaan vaikuttaa kirkon ykseyden ja kristittyjen yhteyden edistämiseksi. Tämä kirja on omistettu Pentti Laukaman muistolle."

Katri Tenhunen

Kun Suomi on juuri joulukuussa juhlinut itsenäisyyttään ja viettänyt suurta kristillistä juhlaa eli joulua, on sopivaa muistella hieman Suomen kristillisiä juuria. Sain jokin aika sitten luetuksi Tuomas Heikkilän suurteoksen *Pyhän Henrikin legenda* (SKS 2005), jossa pitkän tutkimusosion jälkeen on julkaistuna kriittinen editio itse Pyhän Henrikin legendan tekstistä latinaksi ja suomeksi.

Lähes kaikki suomalaiset ovat kuulleet pyhästä Henrikistä, mutta aniharva tuntee tärkeintä hänestä kertovaa lähdeä, Pyhän Henrikin legenda. Kuinka moni on pysähtynyt pohtimaan sitä, että suomalaisen kirjallisuuden vanhin säilynyt teos on katolinen pyhimyskertomus? Että Suomen kirjallisuus ja oikeastaan koko Suomi sai alkunsa katolisen kirkon ansiosta? Pyhän Henrikin legenda on peräisin jo 1200-luvulta, siis kokonaisia vuosisatoja ennen Agricola.

Kun Heikkilän teos ilmestyi, historian professori Jukka Korpela kirjoitti Helsingin Sanomissa: "Pyhän Henrikin legenda on kansallinen monumentti: Suomen historian vanhin 'kirja'... Jostakin syystä se on kuitenkin jäänyt yleisessä tietämyksessä myytiksi, eikä sitä ei ole varsinaisesti tieteellisesti tutkittu. Itse tekstikin on ollut puutteellisesti julkaistu. Onkin kulttuuriteko, kun Suomalaisen kirjallisuuden seura julkaisi dosentti Tuomas Heikkilän tutkimuksen..."

Pyhästä Henrikistä on olemassa toinenkin lähde, kansankielinen *Piispa Henrikin surmavirsi*, jota on usein haluttu pitää latinankielistä ja kirkollista legenda vanhempana. Sen varhaisin tunnettu käsikirjoitus on kuitenkin vasta 1600-luvulta, joten ajoituksen perustat ovat harvat. Heikkilä on taipuvainen pitämään legenda surmavirren lähteenä.

Keskiajan Suomi ja Henrikin kultti

Pyhän Henrikin legenda kertoo Suomen liittämistä katoliseen kristikuntaan ja sivistyneeseen länteen. Ennen tätä ei ollut kirjallisuutta eikä kansallissankaria. Suomi saa siis kiittää katolisuutta kirjallisuudenhistoriansa alusta.

Henrikin legenda ei siis ole mikä tahansa pyhimyskertomus vaan suomalaista identiteettiä luonut teksti. Keskiajan suomalainen identiteetti rakentui vahvasti pyhän Henrikin kultin ympärille. Häntä juhlittiin näytävästi sekä kesällä että talvella (vrt. nykyäänkin ainakin Turun seudulla tunnetut juhlat "kesä-Heikki" ja "talvi-Heikki").

Heikkilän kirjassa on paljon mielenkiintoista materiaalia Henrikin keskiai-

"Piispa Henrik kastaa suomalaisia", maalaus R.W. Ekman 1850-54, Turun tuomiokirkko

Pyhän Henrikin legenda

kaisesta kultista. Kultti ilmeni kuvina, patsaina, reliikkeinä ja kirkkojen vihkimisenä Henrikin suojelukseen. Erityisen tärkeäksi pyhiinvaelluspaikaksi muodostui Nousiaisten kirkko, jossa Henrikin reliikkejä ensin säilytettiin ja jossa hänen sarkofaginsa on yhä tänäkin päivänä.

Hagiografiset tekstit eli pyhimystarinat olivat keskiajan ylivoimaisesti levinnein kirjallisuudenlaji. Pyhän Henrikin legendan kopioimis- ja leviämishistoria viittaavat siihen, että sen alkujuurat olivat Suomessa, Turun hiippakunnassa. Vaikka historiallisista yksityiskohdista kiistellään, tekstin kuvaamilla tapahtumilla on historiallinen ytimensä.

Itse Pyhän Henrikin legendan teksti koostuu kahdesta osasta: *vita* eli elämä ja *miracula* eli ihmeet. Henrikin ei siis kerrota tehneen ihmeitä elämänsä aikana, vaan legendan 11 ihmettä ovat tapahtuneet hänen taivaallisen esirukouksensa välityksellä hänen kuolemansa jälkeen. Legenda levisi keskiajalla myös Suomen ulkopuolelle mm. Ruotsiin, Saksaan ja Englantiin.

Heikkilä toteaa, että legendaan perehtymällä käy selväksi Suomen olleen keskiajalla "eurooppalainen ainakin yhtä luontevasti kuin nykyisin" (s.

265). Reformaatiosta huolimatta Henrikin asema Suomen kansallispyhimyksenä säilyi, mutta 1800-1900-luvuilla kansallisromantiikka käänsi roolit ylösalaisin. Silloin Henrikistä tehtiin tunkeilija ja Lallista suomalainen sankari. Tämä on kulkenut käsi kädessä keskiajan pimeyttä painottaneen näkemyksen kanssa. "Käsitys keskiajan pimeydestä on kuitenkin johtunut ennen muuta silmät kiinni kulkemisesta... Pyhän Henrikin legendan kautta avautuu maailma, jonka kartoitus on Suomen osalta vielä olennaiselta osin kesken." (s. 266)

Legenda: vita

Pyhän Henrikin legenda on melko lyhyt. Pyhimyksen elämää käsittelevä osio kertoo Henrikin, Upsalan piispan, olleen "pyhyiden vuoksi huomattava ja tapojen kunniallisuudessa maineikas mies" (*conspicuus vite sanctitate et morum honestate preclarus*).

Sen sijaan Suomessa eli tuolloin "sokea ja julma pakanakansa", joka "aiheutti usein Ruotsin asukkaille raskaita vahinkoja" (*Cum vero plebs Finlandiae, tunc ceca et crudelis gentilitas, habitantibus in Svecia gravia dampna frequenter inferret*).

Erik-kuningas, joka myös oli pyhä, keräsi sotajoukon ja lähti alistamaan suomalaisia oman valtansa ja kristinuskon alaisuuteen, minkä jälkeen hän palasi voitokkaana Ruotsiin (*collecto exercitu... expeditionem dirigit... fidei Christi et suo subjugatis dominio... ad Sveciam cum gloriosa victoria remeavit*).

Kristinuskon ja maallisen voimankäytön yhdistäminen on tietysti suuri ja vakava ongelma, jota ei voi kevyesti sivuuttaa. Kristuksen hengen mukaista olisi ollut lähettää vain lähetystyöntekijöitä, jotka olisivat valmiita kuolemaan (kuten Henrik), ja sotajoukoilla alistamisen sijaan olisi pitänyt pyrkiä kaikkiin keinoin vapaaehtoiseen sovintoon.

Vaikka keskiaika ei suinkaan ollut täysin pimeää aikaa, niin on silti tunnus-tettava, että valistus aivan oikein sytytti joitain vuosisadoiksi sammuneita lampuja. Toisaalta on varottava tuomitsemasta liian herkästi keskiajan maailman ihmisiä oman aikamme standardein.

Suomella ei ollut virallisia edustajia, joiden kanssa Erik olisi voinut lähettää delegaation neuvottelemaan. Ehkä kuningas oli omalla tavallaan ja oman aikansa puitteissa pyhä, vaikkei *Dignitatis Humanae* koskaan ehtinytkään hänen käsiinsä.

Artikkeleita

Oltiin Erikin toimista mitä mieltä tahansa, niin legenda jatkuu kuvaamalla Henrikiä Kristuksen kaltaiseksi paimenneksi, joka todella on valmis panemaan henkensä alttiiksi lampaidensa puolesta. "Hän seurasi sen paimenen esimerkkiä, joka jätettyään 99 lammasta erämaahan etsi yhtä ainoaa eksynyttä ja löydettyään nosti sen omille olkapäilleen ja kantoi lammastarhaan."

Neljäs ja viimeinen Henrikin elämästä kertova lukukappale päättyy julmaan murhaan (kirvestä ei mainita), jonka tekijänä on "murhamies" (nimeä "Lalli" ei mainita), jota piispa oli turhaan yrittänyt ojentaa kirkollisella kurilla (murhamies siis oli jo kastettu). Henrikin kuoleman teologinen tulkinta on yllättävän raamatullinen: hän ei mene vain "taivaaseen" vaan "taivaallisen Jerusalemin temppeleihin kantaen kunniaakkaan voiton palmua".

Legenda: miracula

Viidennestä lukukappaleesta alkaen legenda käsittelee Henrikin ihmeitä. Ensimmäisessä ihmeessä paha saa palkansa. Murhaaja pisti päähänsä piispan lakin (*birretum*), mutta kun hän otti sen pois, päänahka lähti mukana. Teologises-

ti mielenkiintoinen on kuvaus Henrikiä Herran voideltuna (*christum Domini*).

Kuudenteen lukukappaleeseen sisältyy useampi ihme, joista mainittakoon ensin vehmaalaisen Anton Lucia-tyttären paluu kuolemasta elämään, kun pyhää – sananmukaisesti "autuasta" – Henrikiä huudettiin avuksi (*ad invocationem beati Henrici*). Toiseksi Sastamalasta oleva nainen sai terveytensä takaisin pyhän Henrikin apua pyydettyään (*sanctum Henricum invocavit*) ja hänelle lupauksen tehtyään (*votum fecit*).

Seitsemännessä lukukappaleessa on lisää ihmeitä. "Eräs fransiskaani, tehtävältään pappi ja saarnaaja" (*Frater quidam ordinis minorum, sacerdos et predicator officio*) vapautui pitkäaikaisesta päänsärystä tehtyään lupauksen (*votum*), että jos hän parantuisi, hän pitäisi marttyyria aina suurimmassa kunniaassa (*martyrem deinceps in reverencia ampliori semper haberet*).

Kyröläinen sokea nainen sai näkönsä takaisin luvattuaan tehdä pyhiinvaelluksen ja huutaen avuksi pyhää Henrikiä

(*vovens peregrinationem et invocans sanctum Henricum*). Myös kyröläinen mies, jolla oli halvaantunut jalka, parantui tehtyään lupauksen käydä jalkaisiin katso-
massa Henrikin pyhänjäänöksiä (*vovit peditanto visitare reliquias beati Henrici*), jos saisi parantumisen armon Henrikin ansi-
oilla (*meritis eius*).

Kahdeksannessa lukukappaleessa kerrotaan tapauksesta, jossa isä teki tyttärensä paranemiseksi lupauksia useille pyhimyksille tuloksetta. Hän sai näyn, jossa loistava hahmo (*persona spectabilis*) kehotti häntä tekemään lupaus pyhälle Henrikiä. "Tämän lupauksen jälkeen tyttö nousi täysin parantuneena."

Yhdeksännessä ja viimeisessä lukukappaleessa kokemäkeläiset miehet olivat joutuneet "hylkeenpyynnissä keskellä merta" (*in captura focarum in medio maris*) myrskyn kouriin. Kun he huusivat avuksi Henrikiä, meri tyyntyi heti.

Viimeisessä ihmeessä "Sandheminn pappi" nauroi Henrikille ja sanoi: "Jos hän on pyhä, suuttukoon minulle, jos voi." Seuraavana yönä hänen ruumiinsa turposi ja hän katui pilkkaansa sekä lupasi kunnioittaa Henrikiä loppuelämänsä paastoamalla hänen juhlaansa aattona. "Pyhän Henrikin avulla hän vapautui

välittömästi vaivastaan."

Legenda loppuu seuraaviin sanoihin: "Näiden ja monien muiden merkkien ja ihmetekojen kautta Herra teki ihmeelliseksi pyhimyksensä ja osoitti, että kaikkien on häntä kunnioitettava ja palveltava."

Ollaan sitten näiden ihmeiden historiallisuudesta mitä mieltä tahansa, ainakin voisi sanoa, että pyhän Henrikin kunnioittaminen on yksi suomalaisimmista asioista, joita voimme tehdä.

Tätä taustaa vasten on hienoa, että Helsingin katolisen hiippakunnan katedraali on nimetty Henrikin mukaan, ja vielä hienompaa, että kirkon alttarissa on hänen pyhänjäänöksensä. Siellä kuka tahansa voi käydä tekemässä suomalaisen teon ja kunnioittamassa maamme evankelioijaa, sivistäjää ja suojeluspyhimystä.

Emil Anton

Artikkeli on alunperin julkaistu Emil Antonin blogissa hyviautisia.net.

JOHDANTOKURSSI 2013-2014 HELSINGISSÄ

Helsingin katolisten seurakuntien yhteinen johdantokurssi on yleensä joka toisena maanantaina klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa (Pyhän Henrikin aukio 1) alla olevan aikataulun mukaisesti.

Johdantokurssi on tarkoitettu sekä niille, jotka haluavat oppia tuntemaan kato-
lisuutta entistä paremmin, että niille, joiden on tarkoitus liittyä katoliseen kirk-
koon. Kaikille avoin kurssi päättyy toukokuussa. Kurssi on ilmainen eikä sil-
le tarvitse ilmoittautua. • Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen
kirkon katekismusta. Katekismus ja muuta katolista kirjallisuutta on esillä sekä
kurssilla että Katolisessa kirjakaupassa. • Lisätietoja pappiloista (Henrik 09-
637853 tai Maria 09-2411633).

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

13.01.2014 Avioliitto (isä Manuel Prado)
27.01.2014 Pappuus (isä Ryszard Mis SCJ)

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

10.02.2014 Käskyt I (Javier Salazar)
24.02.2014 Käskyt II (isä Marco Pasinato)

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

10.03.2014 Kirkkovoosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
24.03.2014 Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
07.04.2014 Neitsyt Maria ja pyhät (isä Frans Voss)
28.04.2014 Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

LOPUKSI

12.05.2014 Harjoitus
13.-27.05. Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)
28.05.2014 Kirkkoonotto klo 18.00

AC:n kevät 2014
keskittyy maailmankatsomuksiin.
Luennot pidetään Pyhän Marian kirkon
seurakuntasalissa (Mäntytie 2, Helsinki),
ja ne ovat maksuttomia ja avoimia kaikille.

FILOSOFIA
Filosofin mietteitä
maailmankatsomuksista *tammi-kuu*
FT Lauri Järvilehto
to 16.1. klo 18.30

HISTORIA
Kristus som historiens
medelpunkt
(ruotsiksi/ på svenska) *helmikuu*
hist. yo Viktor Airava
to 20.2. klo 18.30

USKONTOTIEDE
Suomalaisen
muinaisuskon
maailmankuva *maaliskuu*
dos., TT Risto Pulkkinen
to 20.3. klo 18.30

EKUMENIA
Katolinen kirkko ja
ekumenia *huhtikuu*
nyky-Suomessa
Piispa Teemu Sippo SCJ
to 24.4. klo 18.30

Nuorille

Jumala kanssamme

Nuorille räätälöity retretti järjestettiin Stella Mariksessä 6.-8.12.

Helsingin hiippakunnan nuorten pitkäaikainen toive sai täyttymyksensä joulukuun alussa, kun Stella Mariksessä järjestettiin nuorille räätälöity retretti. Viikonlopun mittainen retretti alkoi itsenäisyyspäivänä 6.12. ja päättyi toisena adventtisunnuntaina 8.12. Ryhmää johti Turun Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnan kirkkoherra, isä Peter Gebara SCJ, ja nälkäiset suut ruokki tohtori Florence Schmitt.

Retrettiin osallistuneista kahdestakymmenestäyhdeksästä nuoresta enemmistö tuli Turusta. Mukaan mahtui myös viisi nuorta Tampereelta ja yksi Oulusta saakka. Retretin aikana nousikin esiin hiippakuntamme nuorten kaipuu tiiviimpään yhteyteen toistensa kanssa. Esimerkiksi Minttu Kirsilä Turusta pohtii: "Katoliset nuoret on ripoteltu ympäri Suomea ja meitä yhdistäviä tapahtumia tarvitaan kipeästi." Muiden katolisten nuorten seura lieneekin jäänyt monille mieleen yhtenä retretin parhainta puolista – syntyipä viikonlopun aikana monille sivutuotteena uusiakin ystävyssuhteita.

Ohjelmansa puolesta retretti keskittyi kuitenkin pääosin ihmisen ja Jumalan intiimiin, kahdenkeskiseen suhteeseen. Isä Peter esitti viikonlopun alussa toiveen mahdollisimman hiljaisesta retrestistä, jotta kukin voisi keskittyä keskustelemaan Jumalan kanssa ja syventämään tätä ainutlaatuista suhdetta. Ajoittainen hiljaisuus olikin omiaan rauhoittamaan kiireisen syksyn rasittaman mielen vastaanottavaksi Jumalan Sanalle ja hänen pakottamattomalle läsnäolleen erityisesti pyhässä eukaristian sakramen-

tissa. Ohjatun toiminnan keskellä oli tervetullut mahdollisuus hiljentyä, ajatella, rukoilla ja vain olla.

Erityisesti ensimmäisenä iltana järjestetty adoraatio jäi monelle nuorelle mieleen. Useat kommentoivat kokeneensa tunnelmallisena ja antoisana, vaikka se muutaman tunnin mittaiseksi venyneenä koettelikin väsyneitä mieliä. Adoraation aikana oli myös mahdollisuus ripittäytyä. Lauantai-iltana rukoilimme ruusukorukouksen, johon kukin sai osallistua omalla kielellään: saimme kuulla muun muassa suomea, arameaa, vietnamia ja latinaa. Lisäksi kokoonnuimme aamuin illoin rukoilemaan

yhdessä hetkipalveluksen laudeksen, vesperin ja kompletoriumin, vaikkakin kukin sai osallistua niihin omantuntonsa mukaan. Olikin ilahduttavaa huomata, että miltei kaikki nuoret osallistuiivat kaikkiin yhteisiin toimiin ja pyrkivät osaltaan rikastuttamaan retretin antia läsnäolollaan ja aktiivisuudellaan.

Adventin hengen mukaisesti retretin teemaksi muotoutui Immanuel – Jumala kanssamme. Tätä käsiteltiin ensinnäkin meditaatiohetkessä, jossa isä Peter puhui nuorille pyhästä messusta. Sen aikana saimme mietiskellä, miten Jumala on kanssamme messussa, miksi tarvitsemme messua, mitä Herramme Jeesuksen ristintyössä todella tapahtui ja miten se vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme. Isä Peter muistutti meitä myös messun kunnioittamisesta; ei ole yhdentekevää, miten käyttäydymme messussa, vaan esimerkiksi kehonkielemmme voi osoittaa joko syvää kunnioitusta tai toisaalta välinpitämättömyyttä ja ymmärtämättömyyttä. Saimme varmasti kukin aineksia pohtia omaa suhdettamme messuun. Li-

säksi saimme panna pohdintamme täytäntöön osallistumalla messuun päivittäin.

Toisen teemaan pureutuvan opetus-tuokion järjesti Florence, joka käsitteli esitelmässään Jumalaa ihmiskunnan kanssa pelastushistorian eri vaiheissa. Luimme Raamatusta katkelmia ensin Vanhasta testamentista, jossa Jumala näyttäytyy ennen kaikkea pelottavana ja kunnioitusta herättävänä mahtavana – Jumalana, jota kohti ei voi katsoa kuolematta. Kävimme lyhyesti läpi Vanhan testamentin profetioita, minkä jälkeen siirryimme tarkastelemaan profetioiden täyttymystä: samaa Kaikkivaltiaista Jumalaa, joka ilmestyy ihmiselle tällä kertaa pienenä, hauraana vauvana. Jumala tekeytyy niin pieneksi ja haavoittuvaksi, että jokainen uskaltaa lähestyä ja rakastaa häntä. Lopulta hän antaa itsensä meille kokonaan kuolemalla puolestamme ja antautumalla konkreettiseen, saavutettavaan muotoon leivän muodossa pyhässä eukaristiassa. Esitelmän jälkeen jakauduimme ryhmiin ja keskustelimme uskosta, sen näyttämisestä ja perusteleemisestä.

Retretti kesti vain lyhyen aikaa, mutta jätti varmasti jälkeensä paljon uusia ajatuksia, kokemuksia ja hengellistä intoa. Meillä nuorilla oli vapaus käyttää retretin tarjoama aika haluamallamme tavalla: jotkut tahtoivat rauhoittua ja rentoutua arjen keskellä, toiset tutustua syvemmin muihin Suomen nuoriin katolilaisiin, jotkut oppia lisää rukouksesta – ja useimmat todennäköisesti kaikkea edellä mainittua. Uskaltanen lausua kaikkien nuorten puolesta kiitoksen niille, jotka tekivät retretin mahdolliseksi: ohjaajillemme, vapaaehtoisille auttajille ja Jumalalle, joka on kanssamme, minne ikinä menemmekin.

Nita Miettinen, kuvat Martina Juhola

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Rikas väki ja köyhä leskivaimo uhriarkun edessä

Luuk. 21:1-4

Jeesus käänsi katseensa uhriarkkuun päin ja näki rikkaiden panevan siihen lahjoja.

Hän näki myös, kuinka eräs köyhä leskivaimo pani arkkuun kaksi pientä lanttia.

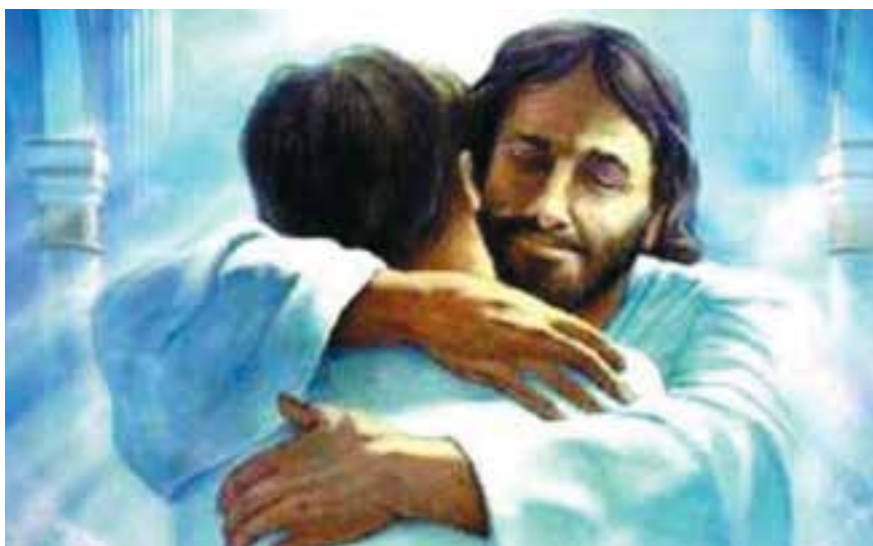
Hän sanoi: "Totisesti: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin yksikään toinen.

Kaikki nuo muut antoivat lahjansa liiastaan, mutta hän antoi vähästään, kaikesta mitä hän elääkseen tarvitsi."

Kommentti

Temppelissä on arkku alttarin lähellä. Arkun yläpuolella on reikä, jonka läpi voidaan pudottaa kolikoita lahjana Jumalan palvelemiseen.

Jeesuksen näkökulmasta anteliaisuus on ihmisen sisimmässä. Se ei riipu rahan määrästä. Antelias sydämen uhraus on

arvokkaampi kuin syrjään heitetty ylimääräinen raha, vaikka sitä olisikin paljon.

Luultavasti joku näistä rikkaista miehistä on myös antelias, minkä hän näyttää tarjoamalla paljon rahaa temppeliä varten. On helppoa kuvitella mies, joka

työskentelee ahkerasti tai ainakin järjestelee omaisuuttaan ajatellen Jumalan palvelemista. Myös hänen rahansa on tervetullut, sillä se annetaan rakkaudella.

Toisaalta köyhä leskivaimo antaa kaksi lanttia: yksi lantti Jumalalle ja yksi muille puutteenalaisille ihmisille. Hän ajatte-

lee, että hän voi ainakin vähän auttaa liturgista viettoa ja ihmisiä, jotka ovat vielä huonommassa tilanteessa kuin hän. Hän valitsee anteliaisuuden miettien muita, ensiksi kuitenkin Jumalaa.

Sen vuoksi Jeesus kehuu tätä naista, sillä hän ei pelkää ajatella Jumalaa ja muita ihmisiä, vaan antaa myös heidän puolestaan kaiken, mitä hänellä on; hän antautuu rakkaudesta. — Entä minä? Voisiko Jeesus sanoa samat sanat minusta?

On selvää, että Jumala iloitsee, kun tarjoamme rahaa kirkon hyväksi. Nykyään raha on väline kaikkien niiden tarpeiden täyttämiseksi, joita tarvitaan, jotta sakramenttia voitaisiin viettää sille kuuluvalla arvokkuudella ja kunnioituksella. Tarjotessamme sitä voimme kaikki osallistua yhdessä kirkon ylläpitoon. Kirkon lämmitys, valo, sähkö, verot, kynttilät, siivoisuus, vesi, kukat, leipä, viini... Ilman rahaa ei meillä voisi olla kirkkorakennustakaan.

Jollen pysty antamaan kaikkea, mitä minulla on, kuten leskivaimo teki, voisin ainakin aloittaa antamalla osan siitä, mikä jää yli.

isä Raimo Goyarrola

På svenska

Speculum humanae salvationis – människosläktets frälsningsspegel

Den finländska medeltida kyrkokonsten uppfattas ofta som någonting vi inte kan eller kanske inte vill förstå. Den är främmande för oss så som en stängd dörr eller en sluten trädgård full av mystik och full av hemligheter. Vi känner kanske inte gemenskap med den och därför förblir dess symbolik fördold.

Somliga uppfattar den medeltida kyrkokonsten som primitiv, anspråkslös och kanske t.o.m. vulgär. Den är dock till sitt innehåll "vittfamnande, djuplodande och universell". Den omfattar ju både det naturliga skeendet och det övernaturliga inom en konstnärlig helhet. Den tolkar helt enkelt livets mening och innehåll. I den finns trons innehåll och intentioner förlagda. Den är till sin form kristologisk och har sitt ursprung i katakombernas väggmålningar och sarkofagernas reliefer. Dessa i sin tur påverkades konstnärligt och stilistiskt av Egyptens gravporträtt.

Den medeltida kyrkokonsten har sitt värdeursprung i själva kristendomen som redan för början försökte förklara tron i bilder. Konsten gällde då att beskriva Kristus själv, hans liv och hans frälsningsverk. Man ville på ett konkret och åskådligt sätt beskriva vägen till saligheten. I den medeltida kyrkokonsten beskrivs helgonens tro, hopp och kärlek till Gud. I konsten frestar djävlarne förgäves. Med denna beskrivning inleder Olga Alice Nygren sitt gedigna verk om den medeltida kyrkokonsten i Finland.

Verket är indelat enligt frälsningsberättelsen kronologiskt: (1) Mandomsammelsen och Jesu barndom, (2) Jesu offentliga verksamhet, (3) Jesu lidandets historia, (4) Från korset till pingstunderet och slutligen (5) Världsdomen och Treenigheten, (6) Himmelens härskaror och helvetets och slutligen (7) Scener och symboler ur Gamla testamentet. Verket innehåller en omfattande bibliografi och många fina, främst svartvita, bilder från våra medeltida kyrkor.

Författaren konstaterar att vi inte vet vem som målade freskerna i våra tiotal medeltida kyrkor. De följde en allmän västerländsk religiös konstframställning som till sin natur var ikonografisk och standardiserad. Man kan identifiera element och detaljer från kyrkokonsten i Italien eller Frankrike. Konsten var i många fall t.o.m. schablonmässig, en slagas "var mans egendom". En slinga, en blomma, en stjärna, blad osv. var helt lika som de i de medeltida kyrkorna i Uppland i Sverige eller Egentliga Finland eller Nyland. Det var fråga om den tidens mode eller användandet av samma skissbok. Det relativt automatiska ornamentarbetet utfördes av gesäller eller hantverkare. Själva figurmåleriet utfördes i många fall av mer eller mindre skickliga konstnärer.

Konstskolorna – freskmästarna

Vissa konstskolor har identifierats. Man talar om Tierp-gruppen och Nykyrkoskolan. Vissa konstnärer har även identifierats tack vare sin unika stil bl.a. Raumo-målaren med sin utformning av Jungfru Maria i vilken man kan se Kristus bära sin moder upp till himmelen och i den för Norden unika Treenighetsbilden med betydande bysantiska konstelement och änglagestalter. Det är inte förvånande att den bysantiska konsttraditionen skulle tränga i den västerländska kyrkokonsten just i Finland. Inflytande från Valamoklostrens ikonmålare och från det unika och världsledande ikonmåleriet i Novgorodskolan påverkade även den medeltida kyrkokonsten i gränsområdena mellan väst och öst.

Identifierade mästare är även Sjundeå-konstnären, som dock kritiserats för sin småskurenhet. Idag anses Raumo-konstnären och Sjundeå-konstnären ha ett nära förhållande med varandra. Den ena var mästare och den andra antagligen hans gesäll. Deras verkliga inbördes relation förblir dock fördold. Andra identifierade konstnärer är Ingå-, Esbo- och Lojo-mästarna, med sina humoristiska, primitiva och monumentala konstframställningar i Lojo och Hattula kyrkorna. Dessa konstverk anses överträffa mycket av det som gjordes inom hela det svensk-finska riket på medeltiden. Konsthistoriskt unika verk är bl.a. skapelsehistorien, Kristi mandomsammelse och skapelsehistorien i Hattula-kyrkan.

Lojo konstnären beskrivs av Nygren som "inte blott och bart var kopist utan en mäktig målare, som med en för nordiska förhållanden ovanlig inlevelse kunde besjå sina linjer".

Författaren lyfter fram, som exempel på hans konst, den sörjande modern

Maria i Pietà-gruppen med Kristus i sina armar som förmedlar en unik gripenhet samt Getsemane-scenen med i sin enkelhet dramatiskt utformade framställningar av Judas kyss.

Man har frågat sig om dessa konstnärer kunde ha varit en och samma person. På basen av stilistisk konstanalys har man dock kommit till slutsatsen att det är fråga om två personer som verkade inom samma skola. Deras nationalitet är givetvis svår att bestämma, men det verkar som om Esbo-målaren är inhemsk och Hattula- och Lojo-konstnären från Europa, kanske Tyskland eller Balticum. I alla fall har de inga konstnärliga motsvarigheter i Sverige. Den finländska medeltida kyrkomålningen bildar sålunda en konstnärlig unik gemenskap med Europa, i första hand Balticum och Tyskland, och i andra hand med den bysantiska konstnärliga traditionen.

Andra element som påverkade den konstnärliga stilen i våra medeltida kyrkor är inverkan från Italien som i sin tur åter påverkades av ikonmåleriet i Bykans. Den konstnärliga ringen är sluten. Det unika i den finländska kyrkomålningstraditionen är det finländska realistiska, humoristiska och naivistiska elementen. Dessa bidrog till att man kunde lokalt identifiera sig med det kristna budskapet som konsten ville förmedla.

Vi hörde till den europeiska värde- och konstgemenskapen och kunde samtidigt upprätthålla vår egen identitet. En verklig utmaning för dagens beslutsfattare inom den Europeiska Unionen.

Rimito-konstnären åter har fått inspiration från det baltiska Tyskland som dominerades av de tyska riddarordnarna. Denna konst är unik i hela världen för all relaterad konst i Balticum är förstörd. Jämförelsen har gjorts till tyskt bildmaterial och trä- och kopparsnitt från samma tid.

Skisser och modeller

Verk som användes som modellgrund för kyrkokonsten är bl.a. verken Biblia pauperum och Speculum humanae salvationis. Nygren framhäver att bildmaterialet i dessa andakts verk varit modeller för freskerna i de finska medeltida kyrkorna. Direkt kopiering av bildmaterial från Biblia pauperum kan skådas i Lojo och Hattula kyrkorna. Konkordansen eller överensstämmelsen med Speculum humanae salvationis följs oftast, men inte alltid. Nygren för fram ett stort antal exempel på överensstämmelse med europeiska förebilder i de finländska medeltida kyrkobildderna. Hon nämner som exempel Concordia Veteris et Novi testamenti från vilken är tagna bilderna för freskerna som föreställer skapelsehistorien, Joakim och Annas legend samt Jungfru Marias tempelgång och trolovning.

Andra europeiska modeller är ett träsnitt från München från slutet av 1400-talet och ett kopparsnitt från Dresden som återger Kristi korsspikning avbildad i Esbo-medeltida kyrka. Andra medeltida dokument vars bilder kopierades i våra medeltida kyrkor är Officium Beatae Mariae och Marieofficium, vardera från Tyskland samt i bilder som återgetts i Hattula kyrka samt i kalkmålningen i Kumlinge kyrka på Åland. I synnerhet det s.k. Schrottblätter från kopparstickskabinetet i Dresden tycks ha varit ett populärt tema som kopierats i många fresker.

Franciskanerna och den kulturella konstbryggan

Den finländska medeltida kyrkokonsten har speciellt att tacka franciskanerna för den konstnärliga rikedom och dess bredd. De har lyft fram Maria-kulten bl.a. Jungfru Marias himmelfärdsmotiv. Traditionen går vidare. Vi har också vår egen Maria-väggmålning i S:ta Maria kyrkan i Mejlsans i Helsingfors.

Den medeltida kyrkokonsten var en stark kultur- och värdebro för Finland till det kontinentala Europa och Bysans. Därför är det viktigt att förstå det som vi har gemensamt och som för oss samman.

Jan-Peter Paul

Källa: Nygren O.A. (1957): En Medeltida Frälsningsspegel, Söderströms, Tammerfors (194 s.)

I Faderns+ och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

Min Gud, när ska jag få öppna dessa mina ögon för att se Dig i evigheten? Du o Gud är målet för min längtan, Du är mitt liv. Amen.

Traditionell morgonbön

In English

Celebrating World Day of Peace through fraternity

(Vatican Radio) 'Fraternity: the Foundation and Pathway to Peace' – that's the title of Pope Francis' Message for the World Day of Peace celebrated on January 1, 2014. This year's Message for the annual Day of Peace was unveiled at a Vatican press conference early in December and contains many of the themes that the Holy Father has been developing over the past nine months of his pontificate.

Reiterating many of the themes contained in previous Peace Day Messages, the document explores the biblical understanding of fraternity, beginning with the Genesis story of Cain, who murders his brother Abel and is held accountable by God for his action. In a similar way, we Christians, as children of the same God, will be held accountable for our actions towards our brothers and sisters who suffer from poverty, conflicts, trafficking or corruption which, the message says, strikes at the very heart of our human dignity.

Echoing the words of his predecessors, Pope Francis appeals to all those involved in the use of weapons to work instead for disarmament and dialogue, starting with the urgent need for an end to the use of nuclear and chemical weapons.

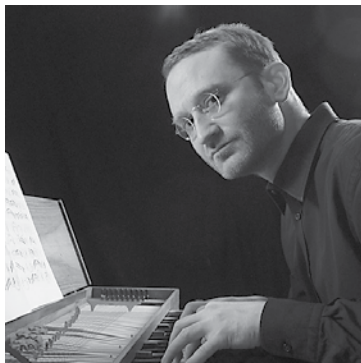
The message also condemns the many forms of corruption and organized crime, as well as financial speculation, the tragedy of migrants, inhuman prison conditions and what the Pope calls 'the abomination of human trafficking'.

Finally the message speaks of fraternity in terms of our responsible stewardship of nature and the earth's resources. Insisting once again that it is possible to provide enough food to eliminate hunger in our world, the Pope says we must overcome attitudes of possession, manipulation and exploitation to ensure justice, equality and an end to the scandal of people dying of hunger.

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA – KEVÄT 2014:

Urkureita läheltä ja kaukaa Pyhän Henrikin katedraalissa joka kuukauden ensimmäisenä torstaina klo 18.00. Tervetuloa!

6.2.2014
Roman Chlada
(Wien)

6.3.2014
Agnes Goerke
(Helsinki)

3.4.2014
János Gyölvézi
(Budapest, Lohtaja)

8.5.2014 (huom. pvm!)
Liisa Ahlberg
(Helsinki)

Ignatian spirituality and Pierre Favre – the favourite Jesuit of Pope Francis

Friday January 31st 17.00-19.00
Presentation and program

Speaker: Fredrik Heiding SJ
Jesuit priest and Assistant Professor in
Theology at the Newman Institute in
Uppsala, Sweden

Studium Catholicum

Ritarikatu 3A, 00170 Helsinki www.studium.fi

MEDITATION

Sitting meditation inspired by Zen

Tuesdays 17.45-18.15 (except Feb 18th)
Possibility of personal introduction at 17.15

MEISTER ECKHART

Reading and discussion

Tuesdays 18.30-19.45
Jan 14th, Jan 28th, Feb 11th, March 4th, March 18th

Reading from *The Talk of Instruction* by Meister Eckhart.
Master Eckhart, thinker and mystic in Medieval times.
Silence and detachment links Meister Eckhart
to meditation. www.eckhartsociety.org

LUKASEVANGELIET

Läsning och samtal

Tisdagar 18.30-19.45
21 jan, 4 feb, 27 feb (torsdag), 11 mar, 25 mar
Lukas berättar den förvånande historien om Jesus.
Läs och hör vad han säger.

Fr. Björn Engdahl OP
Dominican, Eckhart-reader and experienced in meditation

Studium Catholicum

Ritarikatu 3A, 00170 Helsinki

Ilmoitukset

Tervetuloa kirkkoon

Welcoming Team Spring Programme 2014:

For new and old members and everyone interested in the Catholic Church!
A presentation (in English and Finnish) on every second Sunday of the month at 13:00-15:00 at Studium Catholicum:
February 9 Purgatory and the life after death
March 9 What is it about Saints?
April 13 Catholic prayer traditions
May 11 Pilgrimage places and experiences
June 8 Being active in Church life (a picnic outdoors)

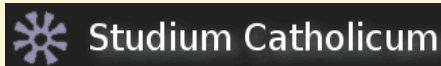

Tervetulotiimin kevät-ohjelma 2014:

Kaikille katolisesta kirkosta kiinnostuneille sekä uusille ja vanhoille jäsenille!
Esitelmä (englanniksi ja suomeksi) joka kuukauden toisena sunnuntaina klo 13.00-15.00 Studium Catholicumissa:
9.2. Kiirastuli ja elämä kuoleman jälkeen
9.3. Pyhimykset
13.4. Katolisia rukousperinteitä
11.5. Pyhiinvaelluspaikkoja ja -kokemuksia
8.6. Osallistuminen kirkon elämään (piknik ulkona)

*We are a group of volunteers from different countries working for our Diocese to help new members to find their way and feel at home in the Church.
Olemme ryhmä vapaaehtoisia eri maista hiippakunnassamme. Autamme toivottamaan uudet jäsenet tervetulleiksi kirkkoon ja löytämään paikkansa kirkkomme toiminnassa.
Contact person/yhteyshenkilö: Lucia Indrén 0404145861.
Moderator/Moderaattori: Isä Antoine Lévy, OP
Our website/ Kotisivumme: <http://studium.fi/en/groups/welcoming/>*

Ritarikatu 3 00170 Helsinki www.studium.fi

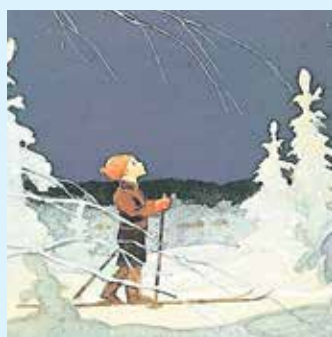

Neokatekumenaalinen tie järjestää

katekeesin aikuisille Vantaalla, Tikkurilassa, 10. helmikuusta lähtien. Katekeesit pidetään maanantaisin ja torstaisin klo 19.00 osoitteessa Tikkurilantie 44 T. Lisätietoja saa isä Marco Pasinatolta, 050 5377775. Tervetuloa!

Talvileiri lapsille (5-13v.) Stella Mariksessä 16.-21. helmikuuta

Leiri alkaa sunnuntaina klo 15 ja päättyy perjantaina klo 17. Vastuuhenkilönä toimii ja ilmoittautumisia ottaa vastaan sisar Barbara, puh. 040 9644529. Tervetuloa!

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

www.katolinenkirjakauppa.net

Förstakommunikationsundervisning på svenska hösten 2013 och våren 2014

De svenskspråkiga barn i Helsingfors församlingarna som är i åldern att gå till första kommunion år 2014 ska delta i undervisning som ordnas i S:t Henriks katedral församling i samband med de svenska mässorna. Lärare är Sara Torvalds.

Förstakommunikationsundervisning klo 11.30–14.30: 19.1. och 16.3.

Informationen finns också på webben på <http://henrik.katolinen.fi/sakramentsundervisning.html>. Om ni har frågor går det bra att ta kontakt med Sara Torvalds (050-5424632 eller sara.torvalds@sarax.com).

Caritas-kuulumisia

Caritaksen toimisto on avoinna arkisin 11.00-16.00.

Yhdistyksen jäsenmaksu on 20 €/vuosi, jonka voi suorittaa Danske Bankin tilille FI73 8000 1270 1545 04, viite 2215.

Kannatustuen viitenumero on 2202
ja katastrofituen viitenumero 2383.

KIITOS KUN OLET MUKANA AUTTAMASSA!

Lisätietoa Caritaksen kampanjoista kotisivulla www.caritas.fi
Löydät Caritaksen nyt myös Facebookista <https://www.facebook.com/suomencaritas>

Pieniä asioita, suurella rakkaudella

Äiti Teresan peittopiiri

kokoontuu Stella Mariksessä kerran kuukaudessa 3. keskiviikkona klo 14-16. Tervetuloa! Voit myös lähettää kutomasi palat (18x18cm, kudottu ainoakeaa yli 50% villalangasta) postitse osoitteella Anne Kärnä, Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Tiedustelut puhelimitse 040-9370227 (klo 9-10, muulloin tekstiviesti). Tervetuloa!

Legio Mariae / Legion of Mary

informs all members and especially the ex-members that we will have a reunion soon. Please call and register yourself to Anne, 040-9370227 (9-10, otherwise text message). More details in the next Fides. And meanwhile pray, pray, as Our Lady the Blessed Virgin Mary is asking us to do.

Avoliittokurssi järjestetään

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa tammikuusta 2014 lähtien. Päivämäärät ovat seuraavat: 14.1.,

21.1., 28.1., 4.2., 11.2., 18.2. ja 25.2. Kurssi alkaa klo 19.00 ja kestää noin tunnin. Lisätietoja saa isä Marco Pasinatolta, puh. 050 5377775. Tervetuloa!

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 10.1.-13.2.

HELSINKI

Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

- La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu englanniksi (1., 2. ja 4. su) tai latinaksi ja englanniksi (3. su), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliryhteyden liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45, useimmiten ennen messua, sekä sopimuksen mukaan.
- Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in English (1st, 2nd and 4th Sun.) or English and Latin (3rd Sun.), 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, usually preceding Mass, and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

- 11.1. la 11.00-15.00 nuorten lectio divina, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 12.1. su Herran kaste: 9.45 messu englanniksi/Mass in English, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
- 13.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
- 14.1. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
- 16.1. to 18.00 lectio divina
- 18.1. la 10.30-13.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntasalissa, 17.00 juhallinen ekumeeninen pyhän Henrikin juhlan aaton vesper, 18.00 aattomessu
- 19.1. su pyhä Henrik: 9.45 messu englanniksi ja latinaksi/Mass in English and Latin, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
- 21.1. ti 16.30-19.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntasalissa, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
- 23.1. to 18.00 elokuvakerho seurakuntasalissa
- 25.1. la 10.00-12.45 opetus ensikommuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.45 messu englanniksi/Mass in English, 10.00-12.30 opetus ensikommuniota varten italiaksi, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 15.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
- 27.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
- 28.1. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
- 1.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 2.2. su Herran temppeleintuominen: 9.45 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 iltamessu
- 4.2. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
- 6.2. to Pyhän Henrikin yhdistyksen vuosikokous seurakuntasalissa, 18.00 urkukonsertti kirkossa
- 8.2. la 10.30-13.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
- 10.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
- 11.2. ti 16.30-19.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntasalissa, 18.00 Lourdesin Neitsyt Marian messu, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
- 15.2. la 11.00-15.00 lectio divina nuorille, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA

Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 19.1., 16.2. su 15.00

Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenläheteentie 48): 26.1. su 15.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

- La 9.30 tai 11.00 messu, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu; 3. su vietnamiksi, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 8.00 messu suomeksi, ma, ti, ke, to, pe 7.30 laudes, 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippiaika ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.
- Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd and 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 8.00 Mass in Finnish, Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.30 Lauds, 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 Adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.

- 11.1. la 10.00-14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
- 12.1. su Herran kaste: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 18.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
- 19.1. su pyhä Henrik: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 ukrainalainen liturgia, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 25.1. la 9.30 messu suomeksi, 16.00 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 18.00 messu suomeksi
- 26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio/Adoration, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 1.2. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus ensikommuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
- 2.2. su Herran temppeleintuominen: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 piispanmessu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 6.2. to 18.00 messu suomeksi, 18.40 ensikommuniolasten vanhempien kokoontuminen seurakuntasalissa
- 8.2. la 10.00-14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 16.00 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 18.00 messu suomeksi
- 9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Stella Maris (Sirkkoontie 22, Koisjärvi): joka sunnuntai klo 11.00

Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 25.1., 22.2., 22.3., 26.4., 24.5. la 16.00

Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 18.1., 15.2., 15.3., 12.4., 17.5. la 16.00

Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): Messun ajankohta ilmoitetaan seurakunnan kotisivulla.

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan
Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

- Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuu-kauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
- Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

- 11.1. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
- 12.1. su Herran kaste: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 14.1. ti 18.30 teologinen opintopiiri
- 17.1. pe 18.00 messu Porissa
- 19.1. su pyhä Henrik: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 21.1. ti 18.30 informaatiokurssi
- 25.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla, 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
- 26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 2.2. su Herran temppeleintuominen: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 4.2. ti 18.30 miestenpiiri
- 8.2. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
- 9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 11.2. ti 18.30 teologinen opintopiiri
- 15.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
- 16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI

11.1., 8.2. la 9.30

DIASPORA

Ahvenanmaa 25.1. la 10.00
Eurajoki 12.1., 26.1., 9.2. su 15.00
Naantali -
Pori 17.1. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

- Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 messu, ke 18.00 messu, to 18.00 adoraatio ja messu, pe 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 messu. La 10.00 tai 12.15 messu (katekeesi kerran kuussa klo 10.00), 19.00 Neokatekumenaalisen tien eukaristia seurakuntasalissa. Rippitilaisuus keskiviikkoisin ja sunnuntaisin puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
- Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' chapel, 18.00 Mass, Wed. 18.00 Mass, Thurs. 18.00 Adoration and Mass, Fri. 7.00 Mass in Sisters' chapel, 18.00 Mass. Sat. 10.00 or 12.15 Mass (Catechesis once a month at 10.00), 19.00 Eucharist of the Neocatechumenal Way in the parish hall. Confessions on Wednesdays and Sundays half an hour before Mass and by appointment.

- 10.1. pe 18.00 iltamessu, 19.00 johdantokurssi
- 12.1. su Herran kaste: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.00 katekeesi Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 katekeesi Joensuussa, 17.00 messu Joensuussa
- 15.1. ke 7.00 messu, ei iltamessua!
- 18.1. la 9.00 katekeesi lapsille ja nuorille, 12.15 perhemessu
- 19.1. su pyhä Henrik: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 13.00 englanninkielinen rukousryhmä/Prayer group in English
- 23.1. to 14.00 messu senioreille
- 25.1. la pyhän apostoli Paavalin kääntymys: 10.00 messu, 15.00 messu Mikkelissa, 18.30 messu Varkaudessa
- 26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 12.00 messu Kajaaniassa, 16.00 katekeesi Kuopiossa, 17.00 messu Kuopiossa
- 2.2. su Herran Temppeleintuominen: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
- 7.2. pe 18.00 messu, 19.00 johdantokurssi
- 8.2. la 9.00 katekeesi lapsille ja nuorille, 12.15 perhemessu
- 9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.00 katekeesi Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 katekeesi Joensuussa, 17.00 messu Joensuussa
- 15.2. la 10.00 messu, 15.00 messu Mikkelissa, 18.30 messu Varkaudessa
- 16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 12.00 messu Kajaaniassa, 16.00 katekeesi Kuopiossa, 17.00 messu Kuopiossa

KATEKEESI

18.1., 8.2. la 9.00

DIASPORA

Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 12.1., 9.2. su 16.00 katekeesi, 17.00 messu • Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 26.1., 16.2. su 12.00 • Kuopio (Lönnrotinkatu 24): 26.1., 16.2. su 16.00 katekeesi, 17.00 messu • Mikkelin (ort. kirkko, Paavalinkatu 4): 25.1., 15.2. la 15.00 • Savonlinna (Pääskylahden ev.lut. kirkko, Kaartilantie 62): 12.1., 9.2. su 9.00 messu, 10.00 katekeesi • Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 25.1., 15.2. la 18.30

Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

- Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

• Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

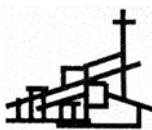
12.1. su Herran kaste: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.1. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
19.1. su pyhä Henrik: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuniolapsille, 14.30 ekumeeninen hartaus, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.1. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. su Herran temppeleintuominen: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.2. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuniolapsille, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI
18.1., 8.2. la 9.50

DIASPORA

Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangan katu 11): 2.2., 2.3., 6.4. su 15.00 • **Kokkola** (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): su 12.1., su 9.2., su 9.3., ma 21.4. klo 16.00 • (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): su 26.1., la 22.2., la 5.4. klo 18.00 • **Kristiinankaupunki** (Kristiinankaupungin kirkko, Läntinen Pitkätie 20): pe 17.1., pe 21.2., pe 25.4. klo 18.00 • **Lapua** (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 11.1. la 12.00, 8.2. la 12.00, 22.2. la 15.00!, 8.3. la 12.00, 29.3. la 12.00, 22.4. ti 12.00 • **Pietarsaari** (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): su 12.1., su 26.1., su 9.2., la 15.2., su 23.2., su 9.3., la 22.3., la 5.4., su 13.4., ma 21.4. klo 12.00 • **Seinäjäki** (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): pe 24.1., pe 7.2., la 15.3., la 26.4. klo 18.00 • **Vaasa** (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): 11.1. la 16.00, 18.1. la 16.00, 25.1. la 16.00, 1.2. la 16.00, 8.2. la 16.00, 15.2. la 16.00, 23.2. su 16.00, 8.3. la 16.00, 22.3. la 16.00, 29.3. la 16.00, 13.4. su 16.00, 20.4. su 17.00! • **Ylihärmä** (Ylihärmän seurakuntatalo, Päämajantie 29): -

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

• Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.1. su Herran kaste: 11.00 juhlamessu
16.1. to 18.00 iltamessu
18.1. la 13.00 perhemessu
19.1. su pyhä Henrik: 18.00 messu
23.1. to 18.00 iltamessu
26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 11.00 messu

30.1. to 18.00 iltamessu
2.2. su Herran temppeleintuominen: 11.00 juhlamessu ja valon kulkue
6.2. to pyhä Paul Miki: 18.00 iltamessu
7.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
8.2. la 13.00 perhemessu
9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 11.00 messu
13.2. to 18.00 iltamessu
16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 18.00 messu

DIASPORA

Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): Sopimuksen mukaan.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 12.1., 9.2. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 1.2. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 19.1., 16.2. su 12.00

KATEKEESI

Lahti (ort. kirkon seurakuntatalo): 1.2. la 14.00-16.00
Kouvola (seurakuntatalo): 11.1., 8.2. la 11.00-13.00 (opetuksen päätteeksi messu klo 13)

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.00 neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.1. su Herran kaste: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
19.1. su pyhä Henrik: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
24.1. pe pyhän apostoli Paavalin kääntäminen: 17.00 juhlamessu
26.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
31.1. pe pyhä Giovanni Bosco: 17.00 messu (kirkkoherran nimipäivä)
2.2. su Herran temppeleintuominen: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
9.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
16.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

Johdantokurssi katoliseen uskoon:
10.1., 24.1., 14.2., 28.2. pe 18.00

Lastenmessu 15.2., 15.3. la 11.30

Uskonnonopetus ensikommuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten
18.1., 1.2., 15.2., 1.3., 15.3., 5.4.

Messupalvelijoiden kokous: 7.2., 7.3. pe 18.00

DIASPORA

Kemi (Lehtokatu 31): 19.1., 16.2. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 2.2. su 17.00
Raah (Brahenskatu 2): 26.1. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 12.1., 9.2. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@katolinen.fi. Kotisivu: katekeesi.katolinen.fi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@katolinen.fi. Kotisivu: katolinen.fi.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 040-9370227 (klo 9-10, muulloin tekstiviesti).

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. • **Kirjasto** on avoinna tiistaina ja torstaina klo 13-16 sekä keskiviikkona ja perjantaina klo 13-18. • Kappelissa vietetään messua maanantaisin ja perjantaisin klo 12 ja mahdollisesti myös keskiviikkona samaan aikaan. • Adoraatio on tiistaina klo 19.30. • Mahdollisten muutosten varalta messujen ja adoraation aikataulu kannattaa aina tarkistaa Studiumin kotisivuilta löytyvästä kalenterista. • Torstaisin järjestetään ekumeeninen rukoushetki 8.30. • Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta kotisivulla www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Avoinna arkisin 11.00-16.00.

Yhdistykset / Yhteisöt

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2014 • Verksamhetskalender för våren 2014 • Kokoonnumme Pyhän Marian seurakunnan seurakuntatalissa, Mäntytie 2, torstaisin klo 18.30, messun jälkeen. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille / Vi samlas i Sankta Marias församlingssal, Tallvägen 2, på torsdag kl. 18.30, efter mässa. Mötena är öppna för alla • Torstaina 16.1. klo 18.30 FT Lauri Järvillehto esittää filosofin näkemyksiä maailmankatsomuksesta / FD Lauri Järvillehto presenterar en filosofis synpunkt på världsåskådning • Torstaina 20.2. klo 17.00 vuosikokous, klo 18.30 hist.yo Viktor Airava puhuu ruotsiksi aiheesta Kristus som historiens medelpunkt • Torstaina 20.3. klo 18.30 dos., TT Risto Pulkinen puhuu aiheesta Suomalaisen muinaisuskon maailmankuva • Torstaina 24.4. klo 18.30 piispa Teemu Sippo SCJ puhuu aiheesta Katolinen kirkko ja ekumenia nyky-Suomessa

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit - luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral starting at 18.00. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com. • Spring 2014: 21.1., 4.2., 18.2., 4.3., 18.3., 1.4., 15.4., 29.4., 13.5.

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Kevät 2014 - 66. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset kerran kuukaudessa • Lisätietoja kotisivulla: www.fransiskaanimaallikot.blogspot.fi

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Henrikin elokuvakerho

jatkaa hyvien elokuvien parissa torstai-iltaisin klo 18 Henrikin seurakuntatalissa. akevään alustava ohjelma: • 23.1. Iivana Julma, o. Sergej Eisenstein. Tekstitys englanniksi.

- 20.2. Tuhkaa ja timantteja, o. Andrzej Wajda
- 20.3. Jeanne d'Arcin kärsimys, o. Th. Dreyer
- 24.4. Kymmenen käskyä, o. Cecil B. deMille
- 8.5. Kultainen portti, o. Emanuele Crialese.
- Tervetuloa!

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntatalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilikka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilikka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Sinikka Luukkanen, puh. 040-4137498, s-posti: sinikka.luukkanen@helsinki.fi • Sisäinen linna -opintopiiri kokoontuu Studium Catholicumissa: su 19.1., 16.2., 16.3., 13.4., 18.5. klo 16.30.

Katolinen Pyhän Henrikin yhdistys

VUOSIKOKOUS Pyhän Henrikin seurakuntatalissa torstaina 6. helmikuuta klo 19.00. Käsitellään sääntömääräiset asiat. Tervetuloa!

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs, kerran kuussa maanantai-iltaisin klo 18. • Kevätkauden alustava ohjelma on seuraava: 20.1. Alice Munro, vuoden 2013 Nobelin kirjallisuuspalkinnon saaja (omavalintaiset kirjat) • 17.2. Richard Adams: Shardik • 17.3. Kirsti Ellilä: Kaivatut • 14.4. Asko Sahlberg: Herodes • 19.5. Khaled Hosseini: Ja vuoret kaikuivat

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, sähköposti: nikodemus.heikman@gmail.com. Kotisivu maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Maria-klubi

Kokoontuu kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona. Klo 14.00 messu Pyhän Marian kirkossa, jonka jälkeen kahvit ja ohjelmaa srk-salissa.

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntatalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Rakkauten lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. • Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit

Tiistaina 21.1. messu klo 14 Pyhän Henrikin katedraalissa ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntatalissa. Tervetuloa!

Suomen Samaritas-apu ry

Finlands Samaritas-hjälp rf • Postitusosoite Rastaspuitontie 3 M 106, 02620 Espoo. • Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. • Puheenjohtaja Jan Krook, Gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, Gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuna aikoina tiistaisin messun jälkeen Pyhän Marian seurakunnassa. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja tere-saystävät. • Kevään 2014 ohjelma: Ti 11.2.2014 kevätkauden aloitus; esitelmältä: Marja Kuparinen nostaa esiin lukemisen arvoisia kirjoja, keskustelua • Ti 11.3.2014 vuosikokous, ei vaaleja; työilta, kirpputorimyyjäsenten suunnittelua ym. • Ti 8.4.2014 esitelmältä; aihe tarkentuu myöhemmin • La 12.4.2014 kirpputorimyyjäsenten valmistelu klo 10.00 - 14.00 srk-salissa • Su 13.4.2014 kirpputorimyyjäsenten klo 11.15 - 14.00 srk-salissa • Ti 6.5.2014 kevätkauden päätös; esitelmältä, lääkäri Heimo Langinvainio: "Sisäinen polku"; keskustelua.

Rukousviikko 2014: Onko Kristus jaettu?

Vuonna 2014 tulee kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun Kristittyjen ykseyden ekumeenista rukousviikkoa alettiin säännöllisesti viettää Suomessa. Ajatus ekumeenista rukousoktaavista 18.–25.1. toteutettiin anglikaanis-katolisena aloitteena ensimmäistä kertaa New Yorkissa vuonna 1908.

I950–60-lukujen taitteessa Suomessa käytettiin rukousviikkoon liittyviä aineistoja ja järjestettiin yksittäisiä tilaisuuksia. Esimerkiksi Helsingin pohjoisessa ruotsalaisessa seurakunnassa (Norra svenska församlingen) kokoonnuttiin pienenä ryhmänä rukoilemaan jo 1950-luvulla. Myllyjärven Ekumeenisen keskuksen isät Robert de Caluwé ja Theodor Rohner järjestivät ekumeenisia rukoustilaisuuksia. Keskuksen lehdesä *Palava pensas* esiteltiin rukousviikkoa vuonna 1963.

Ekumeenisella rukousviikolla 1964 vietettiin Helsingin Vanhassa kirkossa kristittyjen yhteisiä rukoustilaisuuksia, ja siellä niitä on vietetty siitä alkaen säännöllisesti. Jo seuraavana vuonna eli 1965 rukousviikkoa vietettiin useammalla paikkakunnalla. Vähitellen rukousviikon vietto on muodostunut näkyväksi perinteeksi ympäri Suomea.

SEN luonnehtii: ”Kirkkovaellukset ja ristisaatot ovat maassamme ekumeenisen rukousviikon näkyvintä perinnettä. Vaikka kyseessä on vuoden kylmin viikko, juuri nämä ekumeeniset kulkueet ovat maailmanlaajuisen rukousviikon erityinen suomalainen piirre. Tammi-kuun pakkasessa ja iltapäivän hämärässä Suomen kristityt kulkevat kirkonkylien ja kaupunkien kaduilla ristin johtamina ja julistavat yhdessä evankeliumin sanaa. He kävelevät pyhäköstä toiseen ja toivottavat toinen toisensa tervetulleeksi yhteiseen rukoukseen ja vieraanvaraisuuden pöytään.”

Ekumeenisen rukousviikon valtakunnallinen 50-vuotisjuhlan jumalanpalvelus on **Helsingin Vanhassa kirkossa lauantaina 25.1. klo 16**. Palvelus taltioidaan ja lähetetään radiossa seuraavana päivänä. Ennen palvelusta on ekumeenisen rukousviikon Helsingin kirkkovaellus, joka alkaa klo 14 Pyhän

Kolminaisuuden kirkosta (Unioninkatu 31), jatkuu Studium Catholicumin (Ritarikatu 3b) ja Vapaakirkon kautta Vanhaan kirkkoon, jossa jumalanpalvelus alkaa klo 16. Radiojumalanpalvelus kuullaan Yle Radio 1:n välityksellä sunnuntaina 26.1.2014 klo 18.

Rukousviikon kansainvälisen aineis-

ton julkaisevat yhdessä Paavillinen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvosto sekä Kirkkojen Maailmanneuvoston Faith and Order -komissio. Suomessa aineiston suomentamisesta ja jakelusta vastaa Suomen Ekumeeninen Neuvosto. Tämän vuoden aineisto on valmistettu Kanadassa ja perustuu 1. Korinttilaiskirjeen tekstiin (1:1-17). Kanadalle on ominaista kielten, kulttuurien ja ilmaston moninaisuus. Myös kristinuskon ilmenemismuodot ovat moninaiset. Tämän moninaisuuden keskellä uskollisuus Kristuksen tahdolle, että hänen opetuslapsensa olisivat yhtä, on johtanut kanadalaiset pohtimaan Paavalin haastavaa ja ekumenian kannalta keskeistä kysymystä: ”Onko Kristus jaettu?” Uskossa vastaamme: ”Ei!”. Ensimmäinen kirje korinttilaisille neuvoo meille myös tien toistemme lahjojen arvostamiseen ja vastaanottamiseen jo nyt jakaantumistemme keskellä. Tämä rohkaisee meitä työssä ykseyden puolesta.

Kristittyjen ykseyden rukousviikon vietto on paikallisen ekumenian voimainponnistus ja se muotoutuu erinäköiseksi eri paikkakunnilla. Joillakin paikkakunnilla kohdataan joka päivä, joskus jopa useampia kertoja päivässä. Toisaalla taas yritetään järjestää edes yksi ekumeeninen rukoustilaisuus viikon aikana.

Ekumeenisen rukousviikon tapahtumatietoja koko Suomesta päivitetään Suomen Ekumeenisen Neuvoston internetsivulle www.ekumenia.fi sitä mukaa kun tietoja saadaan. Kannattaa seurata myös oman seurakunnan ilmoitustaulua.

Ovatpa rukouksen muodot millaiset tahansa, rukousviikon sanoma on sama: Jumala kutsuu kristityt ja koko ihmiskunnan yhteiselle tielle. Jumalan avulla kristittyjen on mahdollista antaa maailmalle se todistus, jota varten Kristus heidät lähettää. Vain yhteinen kristittyjen todistus voi auttaa maailmaa uskomaan evankeliumin.

KATT / Lähde: www.ekumenia.fi

Rukousviikon vuoden 2014 rukoukset ja Raamatun tekstit

1. päivä (2. Moos. 19:3-8, Ps. 95:1-7, 1. Piet. 2:9-10, Matt. 12:46-50)

Armollinen Jumala, yhdessä kaikkien niiden kanssa, jotka huutavat avukseen Herran nimeä, me kuulemme omassa särkyneisyydessämme kutsun olla pyhiäsi. Meistä sinä olet tehnyt valitun kansan, pyhän papiston, pyhän kansan. Kokoa Pyhän Henkesi voimalla meidät pyhien yhteyteen ja vahvista meitä täyttämään sinun tahtosi ja julistamaan sinun suuria tekojasi Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme. Aamen.

2. päivä (5. Moos. 26:1-11, Ps. 100, Fil. 1:3-11, Joh. 1:1-18)

Kaikkein rakkain ja armollisin Jumala, me kiitämme sinua armolahjoistasi,

jotka koemme omissa ja toisten kirkkojen perinteissä. Anna kiittolisuutemme kasvaa Pyhän Henkesi armossa kohdatessamme toinen toisemme ja kokiessamme ykseyden lahjan uusin tavoin. Tätä rukoilemme Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

3. päivä (Job 28:20-28, Ps. 145:10-21, Ef. 4:7-13, Mark. 8:14-21)

Uskollinen, avokätinen Jumala, me ylistämme sinua siitä, että olet antanut meille kaikille hengellisiä lahjoja, joita tarvitsemme Kristuksen täyteyttä vastaavaan kypsyyteen: viisauteen, palvelun lahjoihin ja leipään. Auta meitä olemaan yltykyläisyytesi merkkejä, yhteen kokoontuneina tuomaan ikuisen valtakuntasi lahjat kaikille, missä on kipua ja puutetta. Hengen täyttämänä me rukoilemme Hänen nimesään, joka antoi elämänsä leivän murrettavaksi meidän puolestamme, nyt ja ikuisesti. Aamen.

4. päivä (Valit. 3:19-26, Ps. 57:7-11, Hepr. 10:19-25, Luuk. 1:67-75)

Uskollinen Jumala, me kiitämme sinua kestävästä rakkaudestasi ja uskollisuudestasi, joka ulottuu ylös pilviin. Täytä meidät luottamuksella lupauksiisi, kun työtä tehdessä ja kirkkosi näkyvän ykseyden puolesta rukoillen odotamme iloisissa toivossa. Tätä rukoilemme Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta, Pyhän Hengen voimassa, yksi Jumala, nyt ja ikuisesti. Aamen.

5. päivä (Jes. 43:1-7, Ps. 133, 1. Joh. 1:3-7, Joh. 15:12-17)

Rakkauden Jumala, Sinä olet kutsunut meidän yhteyteen Poikasi kanssa ja valinnut meidät tuottamaan hedelmää evankeliumista todistaessamme. Anna meidän Henkesi armossa rakastaa toinen toistamme ja elää ykseydessä, jotta ilomme tulisi täydelliseksi. Aamen.

6. päivä (Tuom. 4:1-9, Ps. 34:1-14, 1. Kor. 1:10-15, Luuk. 22:24-30)

Rakastava Jumala, sinä annat meille profeettallisia todistajia konfliktien ja erimielisyyden aikoina. Etsiessämme sinua, Herra, lähetä meille Pyhä Henkesi tekemään meis-

tä yksimielisesti eläviä sovinnon rakentajia. Tätä rukoilemme Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

7. päivä (Jes. 19:19-25, Ps. 139:1-12, 1. Kor. 12:12-26, Mark. 9:38-41)

Me kiitämme sinua, oi Jumala, että siunaat aivan jokaista Kristuksen ruumiin jäsentä Henkesi lahjoilla. Auta meitä tukemaan toinen toistamme, kun nioittamaan erovaisuusiamme ja työskentelemään kaikkien niiden ykseyden puolesta, jotka kautta maailman huutavat avukseen Jeesusta Herrana. Aamen.

8. päivä (Jes. 61:1-4, Ps. 145:1-7, 1. Kor. 15:1-8, Luuk. 4:14-21)

Armollinen Jumala, sinä lähetit Poikasi Kristuksen Hengen voimassa lunastamaan kansasi. Yhdistä meidät erilaisuudessamme, että voisimme yhdessä todistaa ja julistaa Kristuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen hyvää sanaa maailmalle, joka tarvitsee hänen evankeliumiaan. Aamen.